

608. Hujus Historie Enschii duos libros addidit, xxvii, 247.
REPPINUS diaconus, xi, 167.
REPPINUS episcopus Donatista, xxxii, 430, 473.
REPLICIANUS episcopus, xl, 389, 424. *Perz;* *nasus*, xxvii, 241.
REMA, id est, mamma, ii, 323.
REMGINA dea, ii, 182, 301, 323.
REMINAR spiritaliter, quid est, xxvii, 277. Ruminanda sunt que audiuntur, viii, 334; ix, 92.
REMIUS appellatus Jupiter, quod mamma animala aleret, ii, 323.
RENGAR frumentum, id est, a terra auferre, ii, 176.
RENGINA deus præfata frumentis cum rincuntur, ii, 176, 177.
RESINA dea turibus præfata, ii, 175.
RUSOR deus, ii, 340.
RUSSIGES, **RUSSIGATA**, xxxi, 443; xxxii, 306, 406.
RUSTICIANUS Mutigenis diaconus, xxxiii, 262. In Ecclesia Catholica sub-

diaconus, *ibid.* 263. A presbytero suo excommunicatus translativus ad Donatistas, xxxix, 333. A quibus et relapsum est, et diaconus factus, xxxiii, 263.
RUSTICIANUS episcopus, xl, 389, 424.
RUSTICUS consobrinus sancti Augustini, i, 414.
RUSTICUS cujus filius Paganus erat, xli, 382.
RUSTICES presbyter, xii, 194.
RUSTICO et Felicitati epistola, xii, 178.
RUSTICES episcopus, xl, 389, 424.
RUSTICUS alter episcopus, xv, 389, 424.
RUSTICUS Cartenianus episcopus, xxxiiii, 169.
RUTH bis nupta, nam Anna vidua levator, xxvi, 342. Sancta Ruth, cum semen quæ illo tempore necessarium fuit in Israel non haberet, mortuo viro quesivit alterum de quo haberet, *ibid.*

S

SABA, Judei deteriores Niniivitis et regina Saba quæ venit a finibus terre audire sapientiam Salomonis, xxii, 338.
SABARATARIUS, xxxviii, 399.
SABBATEM, Sabbati requies, xix, 64. Tertium Decalogi præceptum: *Memento diem sabbati sanctificare eum*, xxii, 372. Sanctificatio diei sabbati, quies Dei, *ibid.* 384. Non vacat quod inter omnia opera que fecit Deus, ille primo sanctificatio sonuit, ubi ad omnibus operibus requiescit, xxxvii, 437. In Lege non nominatur sanctificatio, nisi septimo die, xx, 297. Sabbata Judæorum a Seneca reprehenduntur, ii, 202. Sabbatorum olium male a Fausto appellatum extense Saturniaca, xxviii, 468, 469. Sabbati observatio unde incipit, ubi detestatur, xx, 160, 161. Sabbati observatio spiritalis et carnalis, xvii, 225, 238, 243, 244, 251, 450; xix, 163; xx, 280.

Sabbatum quisquis nunc usque observat, sicut littera sonat, carnaliter sapit, xxxiii, 434, 435. Cur homo ligna colligens die sabbati, jussu Dei lapidatus est, cum Christus die sabbati sanaverit agrotos, xxviii, 168. Sabbati abusus apud Judæos, vii, 476; x, 336. Melius homo die fodiendo, quam sabbato sabbatum transigeret, *ibid.* Sabbati observatio præcepto figurato hoc solum occultatum est, quod ad sabbatum pertinet, *ibid.* Sabbati vacatio quid figurat, iii, 45. Sabbati sacramentum et mysterium, xv, 209; xxvii, 441; xxxviii, 506, 507, 508. Sabbati carnalis vacatio, umbra est futuræ, xxviii, 448. Sabbatum in eo corporatè celebrandum concupiscentiam est, ut esset figura sanctificationis in re, quæ Spiritus sancti, xxxviii, 507, 508. Sabbatum a Judæis observatum, gratie altitudinem figurabat, vi, 315. requies

spiritalem, v, 268, 271; xxviii, 106. Signum erat æterni sabbati, viii, 122, 123. Sabbatum significat quietem, Dominicus dies resurrectionem, xlii, 82. Sabbatum maximum vere in beatitudine, iv, 314. Hujus sabbati non erit vespera, *ibid.* 314, 315. Sabbatum illud verum nos ipsi erimus, *ibid.* Sabbatum septimæ diei sine vespera, signum sempiternæ quietis, xvii, 174. Sabbatum sabbatorum, *ibid.* 243, 451. Sabbatum perpetuum, xli, 448. Sabbatiscimus sanctorum in terra, xx, 342. Sabbato significatur spiritalis requies, xxxviii, 510.
Sabbatum spiritale, xv, 490. Sabbatum spiritale Christianorum, v, 271; xxviii, 106, 490. Sabbatum spiritale celebrant Christiani, xxxviii, 151. Sabbatum spiritale observandum præcipitur, xvi, 426. Illud serviliter observabant Judæi, *ibid.* et xv, 209. Sabbato vacare forte jam superstitiosum, xxxviii, 357. Sabbati olium cur jam non observat Christianus, xxxviii, 480. Sabbatorum cessatio jam supervacua ad observandum, non tamen ad legendum et intelligendum, *ibid.* 270, 271. Sabbati vacatio inter prophetias, que de Christo scriptæ sunt, habet intellectum, *ibid.* 448. Sabbato Apostoli et non vacarunt, et sabbato mandaverunt, xxxviii, 386, 387. De alimentis sumendis vel non sumendis die sabbati, nihil Dominus Hebræis præscripsit, *ibid.* 586. Sabbato dies Dominicus præponitur fide resurrectionis, non consuetudine refectionis, etc., *ibid.* 391. Sabbatum Christianorum in vacatione et tranquillitate bonæ conscientie, x, 237. Ille vero observat sabbatum, qui non peccat, xx, 417. Sabbatum habere non potest homo malus, x, 337. Sabbatum per misericordiam, et iudicium, et fidem insinubatur a Christo, xiv, 300. Dies sabbati, dies gaudii, xxxviii, 387, 388. Sabbato convenire, si maxime assentent, qui enarrant verbum Dei, xix, 403. Sabbatum recordari quid sit, viii, 122, 123. Sabbati sancti specialis ritus in Gotthico officio confirmatur, xxxix, 303. Dies Dominicus una sabbati dicitur; secunda feria, secunda sabbati, etc., viii, 246; x, 309, 370; xvi, 32. Sabbati nomen *vide* **TRIVENTUM**.
SABAZIUS Noëti discipulus, xxvii,

227. Sabelli heresis, viii, 141, 142; ix, 301; xv, 338. Sabelli dogmata, xxvii, 227; xxx, 381. Sabellius non intravit per ostium in civem, xv, 407.
SABRELLI heretici, xv, 407, 412; xvii, 41, 159, 160, 161, 262; xxvii, 227. Praxiani et Hieronymiani appellabantur, xxvii, 227. crebris Patrispassioni, xviii, 291; xxx, 560; xxvii, 227. Sabellianorum heresim, xv, 409, 409, 411. heresim, ii, 492; iii, 49; xxxviii, 352, 354. Sabellianorum dogmata, xxxi, 442, 500; xxx, 75, 83, 84, 343. Sententia de Trinitate, xviii, 291. Sabelliani Filium a Patre non distinguunt, xv, 409, 161. Sabelliani confundentes Filium cum Patre arguunt, *ibid.* 78. Sabellianus nos esse criminantur Ariani, xxxvii, 261. Sabellianorum jam siletur dissensionem, xxxix, 369. *Vide* **PATRIPASSIANI**.
SABINARUM TITUS, ii, 82.
SABINUS consul, xxxiii, 151.
SABINUS presbyter librum Augustino cum liquidis interpretationibus legit, xii, 12.
SABRATA, xxxi, 448; xxxii, 400, 431, 465.
SACCUS, mortalitas, viii, 381. Saccus prolii mortis, xx, 4, 5; 172, 205. Saccus penitentis, xxi, 163, 164.
SACERDOS summus unus erat, vi, 367, 368. A quo ungebatur, *ibid.* Plures aliquando fuerunt summi sacerdotes nisi finemque causa, *ibid.* Sacerdotes summi plures erant per ambitionem et contentiones inter Judæos, xvi, 37. Sacrorum illi defunctis sacerdotibus succedebat in Lege, xli, 554, 562. Sacerdos intravit quotidie cum incenso in sanctum sanctorum; semel autem in anno cum sanguine, vi, 290, 291, 377. An, et quo tempore summus sacerdos operum daret liberis precandis, vi, 413, 418. In sacerdotibus Veteris Testamenti cur vitæ corporalia vitabantur, xxxi, 457. Cur pro sacerdote Veteris Testamenti nullus orare invenitur; secus pro Novi, *ibid.* 159. Vestimentorum summi sacerdotis moralis significatio, vi, 288. Sacerdotis conversatio in tintinnabulis vestis sacerdotalis figura, *ibid.* 283. Sacerdos Judæorum figuram æterni sacerdotis gerebat, viii, 93. Sa-

cerdotis Egypti prater servitium in templo deorum suorum nullum aliud officium gerebant, vi, 184. Sacerdos Christus et sacrificium, victor et victima, xxv, 283. Sacerdos dicit et sacrificium esse maluit Christus ut homo, quam sacerdotem aut sacrificium sibi posere, xx, 433. Quis ille sacerdos, pro quo nullus orat, viii, 93. Christus solus sacerdos talis existit, ut ipse esset etiam sacrificium, viii, 398; x, 204. *Vide* CRISTUS.

Sacerdotes non nomine, sed sanctitate pensandi sunt, iv, 126, 127. Scripturarum studium, oratio, lectio sacerdotum necessaria, xxxviii, 300. Sacerdotum continentia, xxxvii, 247. Sacerdos cum populo pectus tumidit ac ventum rogat, xxx, 459. Sacerdotis benedictio super fideles, xxxvi, 166. Sacerdotes sunt omnes Christiani, iv, 97. Proprie tamen episcopi et presbyteri, *ibid.*

SACERDOTIUM, xxxi, 390. Sacerdotium secundum ordinem Aaron jam deus, iii, 384; xi, 306. Sacerdotium Aaron quomodo in sempternum, vi, 285. Sacerdotii commutatio futura in Novo Testamento, figurata in Veteri, iii, 372, 381, 382. Nec sacerdotium Aaron, nec Lex introducunt in hereditatem aeternam, sed gratia pro fidei, vi, 473. Sacerdotium Iudeorum temporis Pauli fornicose nitelab nomine, intrinsece luteis concupiscentis sordelab, xxxvi, 459. Augustinus vim sibi factam esse queritur, dum ad sacerdotium provocatus est, xxxviii, 299. Tempore ordinationis laeque natus est illi Augustinus, *ibid.*

SACRAS PATER ADAM ET EVA secundum Manicheos, xxxii, 234.

SACRA PAGANORUM, xx, 46. Sacra deorum qua ratione instituta, ii, 414, 415. Sacrorum causa nec populo, nec senatui, nec ipsis sacerdotibus innotescere voluit Pompeius, ii, 397. Ue eas a demonibus acciperet, nec laetari comberere esse admovent, occulta Dei providentia factum est, *ibid.* 359. Sacra deorum quam crudelitas et turpia, ii, 65, 68, 69, 346. et inhoneata, *ibid.* 291. Sacra deorum an possint hinc excoisari, quod sine interpretationes habeant, 292. Eorum turpitudinem honestare frustra conatu: est Varro, *ibid.* 393.

SACRA DEORUM nimica esse intellexerunt aliqui ex Paganis, *ibid.* 290. Sacrorum quidem viri apud Romanos, *ibid.* 280.

SACRAMENTA ideo dicuntur, quia in eis aliud videtur, aliud intelligitur, xx, 424. Signa cum ad res divinas pertinent, sacramenta appellantur, xxxix, 323. Sacramenta, si quidam similitudinem eorum rerum, quorum sacramenta sunt, non habuerit, omnino sacramenta non essent, xxxix, 242, 243. Sacramentis cur cognamus, xxv, 386, 387. Sacramenta corporalia sunt quasi verba visibilia; sacrosancta quidem, verumtamen mutabilia, xxxviii, 486. Sacramentum aliquod oculum regenerationis anliquis viris erat, xi, 530. Ante Abraham usum aliquo corporali et visibili sacramento iusti vel parvuli eorum signarentur, Scriptura non exprimit, xxxiv, 177. Sacramenta Iudaorum a Seneca reprehensa, ii, 302. Machabei pro sacramentis veteribus martyres effecti, xxxviii, 416, 417. Iudaei errabant, primo quia iustitie Dei non erant subjecti, suam iustitiam valentes consistere; secundo quia post Christi passionem vetera sacramenta ex necessitate salutis celebranda esse censere; tertio, quia predicatoris gratia tanquam Legis hostes persequerentur, xxxviii, 397, 416, 417. Paulus non per ea, sed per gratiam Jesu Christi hominem iustificari decebat, xxxix, 104. Quidam ex Iudaeis fideles contendeabant eos, qui credebant in Christum, sine veteribus sacramentis salvos esse non posse, *ibid.* 100, 101. Sacramenta legis veteris sola significantur de ratione concepta sunt, xxxv, 13. Divinitus data sunt ad significationem futurorum, Christianis remanentem tantum legenda ad intelligentiam praemissa prophetic, xxxix, 105. Sacramentum in intellectu pie terret animam; Intellectum autem gaudium pium parit, xvi, 96. Sacramenta Veteris Testamenti quid significant, ix, 202. Sacramenta vetera umbra erant futurorum, xxxviii, 445. Sacramenta Legis praenuntiava erant Christi venturi, xxxviii, 483, 484, 487, 488. Sacramentum regni eorum vel ablatum in Veteri Testamento, quod plenitudine tem-

poris revelaretur in Novo, x, 25. Sacramenta vetera ante Christum necessaria, xxxviii, 417. Sacramenta vetera post Christum superflua, *ibid.* 416. Ea tunc licuit Iudaeis celebrare ex consuetudine solennitatis, non ex necessitate salutis *ibid.* 417. Sacramenta legis veteris Novo Testamento revelato non necessaria, xxvi, 200. Sacramenta vetera primis Christianis non erant noxia, sed nec necessaria, xxxviii, 487. Sacramenta vetera nec bona sunt nec mala, xxxix, 104. Non signacula illa (Veteris Testamenti) damnata sunt, sed succedentibus opportunioribus decesserunt, xxxviii, 373. Sacramenta vetera non grati gratibus imponenda, xxxviii, 487. Sacramenta Iudaorum celebranda suscepit Apostolus, ne ea videretur damnare velut sacrilega aut tanquam idololatricam gentium; ne etiam patretur docere discessionem a Moysae, xxxix, 101, 102, 105. ut doceret ea non esse pecciosas, xxxviii, 415, 416; xxxix, 64. Sacramenta vetera ostendit Paulus nec tanquam necessaria debere appeti, ne tanquam sacrilega debere damnari, xxxix, 103. Agendi rationem Pauli, qui sacramenta Iudaorum celebranda suscepit probat Augustinus, *ibid.* 103, 106. Sacramenta vetera non simulatione fallaci sed consilio prudenti observavit Apostolus, xxxviii, 487. Sacramenta cur Iudaeis Apostolorum tempore permissa, xxxvi, 500. *Vide* LEX. Sacramenta vetera quando observare permisi sunt primis Christianis qui ex Iudaeis crederent, xxxviii, 486, 487, 488. Sacramenta Legis et Prophetiarum permansere non sequitur, ex eo quod Christus Legem et Prophetas non solverit, *ibid.* 486, 489. Sacramenta vetera non evanescit Christus, sed mutavit, xxxvii, 257. Cur alia veteri lege, alia in nova instituta Deus, ix, 343.

SACRAMENTIS aliis praenuntii Christum cum venturus esset, aliis cum venisset annuntii oportuit, xxxix, 324. Sacramentis aliis res futuras, aliis res factas annuntii non est mirum, xxxvii, 485. Sacramentorum Veteris scripta per passionem Christi fidelibus revelata, *ibid.* 324. Sacramenta sunt mutata, non fides, xvii, 330. Unius ejusdemque fidei, pro

significationis opportunitate, per varia tempora sacramenta variata sunt, xxxviii, 377. Mutatio in sacramentis veteribus a Christo facta, in Psalmis predicta, xxvi, 257, 258, 259, 261. Sacramenta vetera non celebranda, quia quod promittebatur, impletum est, xiv, 425. Sacramenta paucis sunt in Novo Testamento, multa fuerunt in Veteri, 342. Sacramentorum nova leges praestantia, xxxviii, 487. Discrimen inter sacramenta Veteris et Novi Testamenti, ix, 462; xxxix, 52. Sacramentis numero paucissimis, observatione facilissimis, significatione praestantissimis Christus societatem novi populi colligavit, xxxviii, 487. Post Domini resurrectionem signa quaedam paucis pro multis, eodemque facto facilissima et intellecta angustissima, et observata castissima tradita sunt, v, 14. Sacramenta nova virtute majora, utilitate meliora, actu faciliora, numero pauciora sunt quam antiqua, xxxviii, 483. Sacramenta vetera figurata sunt per arma, quae possit David pugnantur contra Goliath, xii, 425. Sacramenta de latere Christi profuerunt, iii, 276; viii, 238; ix, 15; xii, 113, 114, 304; xv, 133; xx, 159. Sacramenta plerumque nominis accipiunt rerum ipsarum, quarum Sacramenta sunt, xxxix, 242, 243.

SACRAMENTA varia recenseantur, xxxi, 370. Sacramenta futurorum, xxv, 400. Sacramentum catechumenorum, xxxiii, 372. Sacramentum salis, xxv, 16. Sacramentum baptismi. *Vide* BAPTISMUS. Baptismus sacramentum est vite novae quae incipit a remissione peccatorum omnium praeteritorum, perficitur autem in resurrectione mortuorum, xxxii, 171. Multi haeretici ipsum habent sacramentum baptismatis, sed non ipsum fructum salubris, nec vinculum pacis, *ibid.* 172. Sacramentum Spiritus sancti, xx, 478. Sacramentum chrismatum. *Vide* CHRISMA. Sacramenta altaris, ii, 462; xviii, 515. Sermoines de sacramento altaris ad infantes, xxi, 148, 163. Sacramentum sanguinis Christi, ii, 317. Sacramentum corporis et sanguinis Christi, xxx, 270. *Vide* EUCCHARISTIA. Sacramenta Paganis occurrunt, xi, 144. Infantibus explicantur, xx, 177, 482, 244.

Cur catechumeni non prodantur, xvi, 962. In sacramento quod accipit catechumenus signacula quidem divinarum rerum sunt visibilia, sed res ipse invisibiles in eis honorantur, xxv, 543. Sacramentum, in quo unguitur, prefiguratur quiddam, quod futuri sumus, vii, 528. Fictis de profundo levatis manducantur in mentibus, xxx, 393. *Vide* EUCCHARISTIA. Quibusnam prosit sacramentum baptismi et corporis Christi, iv, 209. In sacramento altaris tota Ecclesia offertur, ii, 463. Præcipitur in mysteriis ut omnia corpora contemnantur, ut visusque hinc mundo remittentur, quia non est alia salus anime, aut renovatio, aut reconciliatio auctori sui, i, 428, 429.

Sacramenta magis pertinent ad spem venturorum bonorum, quam ad retentionem vel adeptionem presentium, xxvi, 140. Quæ Christus docuit, traduntur secretis firmisque sacris quibus initiatur, in quibus bonorum vita facillime non disputantur ambagibus, sed mysteriorum austeritate purgatur, i, 496. Homo spiritalis jeditat de solemnitate sacramentorum quibus initiatur et Eucharistie, xxv, 393. Sacramenta Christi per totum orbem pervaserunt opera servorum Dei, *ibid.* 386.

Sacramentum et virtus sacramenti quandoque separantur, xvi, 528. Aliud est sacramentum, aliud virtus sacramenti, xv, 304. Sacramentorum virtus, gratia non omnibus communis, licet communia sint sacramenta, x, 25. Sacramentum, visibile verbum, xvi, 490. Accedit verbum ad elementum, et fit sacramentum, *ibid.* Spiritualem nascitur, verbo et sacramento, xv, 87. Deus in sacramentorum minister operatur, xxv, 388. Sacramentis visibilibus sanctificat minister, Deus invisibili gratia, vi, 416, 418. Sacramenta visibilia nihil prosunt sine sanctificatione invisibilibus gratia, vi, 416, 417. Sacramentis divina virtus assistit, sive ad salutem bene utentium, sive ad perniciem male utentium, xxxi, 294. Sacramentorum visibilium effectus, pietas, xxxviii, 483. Qui sacramenta fidei percipit in lecto, nec tempus operandi habuit; justificatur ex fide sine operibus, xxvii, 166. Sacramenta temporalia, al-

ligamenta medicinalia sunt contritionis nostre, xii, 504. Sacramentum gratia dat Deus, etiam per malos; gratiam vero ipsam nominis per se ipsum vel per sanctos suos, xxxi, 374. Etsi Spiritus sanctus per homines dabitur, non illos erit hominum quod dabitur, xx, 389. Dum tres considerandi sint, a quo datur, per quem datur, per quem datur, nec interest, utriusque beneficii largitoris, xx, 387. Sacramenta per peccatores ministrata, *ibid.* Gratia per ipsa collata datur non est ipse homo, *ibid.* 388. Sacramenta et operationes spirituales circa presentem salutem, muneris Dei sunt, non eorum a quibus fiunt, xxxi, 307, 308. Sacramenta auferre propriam sanctitatem, ob iniquitatem ministrorum error Donatistarum, xxxii, 58, 62. Sacramentorum communione contaminari, etiam eos qui mala facta improbant, aut ea ipso pacto tolerari unitatis, dicebant Donatistæ, *ibid.* 132. Sacramenta mali non pollunt, *ibid.* 178. Sacramenta tunc sancta esse dicunt Donatistæ, si per sanctos homines dentur, vii, 225. Dona Dei perveniunt ad eos qui cum fide accipiunt, etiam illis sit per quem accipiunt, qualis Iustus fuit, *ibid.* 228. Sacramenta in seclerata quæque hominibus sancta sunt, xxv, 60. Sacramentis Dei nihil obsunt mores hominum, quo illa vel omnino non sint, vel minus sancta sint, xxxvii, 65. Sacramenta omnia indigne tractantibus obsunt, prosunt tamen per eos digne sumuntibus, xxxv, 460. An in hominibus sit peccata ministerium pendet sacramentorum effectus, *ibid.* 170, 171. Sacramentis sanctitas potest esse ubi non est virtus sanctitatis, xxxiii, 66. Sacramentorum vitia peccata dimittuntur, non meritis ministrorum, xxxii, 314. Sacramentum haberi a Cataphrygibus perhibebant, xxxvii, 284. Sacramenta, ut et Scriptura, hæretici in Ecclesia communia esse possunt, xxxi, 296, 318, 324, 328, 336. Sacramenta apud hæreticos divina sunt, non humana, xxxix, 156. Ea ad peccatum suam portant, *ibid.* Sacramenta utcumque sunt, ipsa sunt, xxxii, 175. Sacramenta vim sanctitatis non perdit, quando illa, ut apud nos maneat ad hæreticos transeunt, xxxvii, 253. Sacra-

menta que apud hæreticos et schismaticos sunt, non eorum sunt, sed Christi, xxxi, 309, 314. Sacramenta omnia Dominica sunt ex Catholica Ecclesia, xxxix, 207. Cor non mutantur in hæreticos ad eam redeuntibus, *ibid.* Sacramenta et invocatio nominis Dei extra Ecclesiam, nominis Ecclesiam sunt, xxxii, 345. Sacramenta que ante Crispianum et Agrippinum non herarentur, xxxi, 309. Sacramenta que non mutantur schismatici, approbatur a nobis, xxxix, 138. Sacramenta Christianorum etiam in hæreticos approbanda, *ibid.* Sacramenta apud schismaticos formam visibilibus pietatis habere possunt, non virtutem eius spiritualium, xviii, 315. Sacramenta corporalia portant et celebrant præcis ab Ecclesia, sed sine virtute spirituali, *ibid.* 315, 319. Sacramentum foris ab Ecclesia habetur ad perniciem, xxxix, 13. Habetur ad iudicium, xi, 85, 86. Sacramenta omnia Christi non ad salutem, sed ad iudicium habentur sine charitate unitatis Christi, xxxii, 183. Sacramenta apud hæreticos ad eorum confusionem potius quam ad salutem valent, xxxi, 352. Signa militaria perniciosius ab usurpatoribus habentur, quam si omnino non haberentur, xxxvii, 151. Sacramenta mali qui sunt intus et qui sunt foris possunt habere et tractare; non ad salutem, sed ad perniciem suam, xxxi, 324, 326, 334; xxxii, 358. Sacramenta bonis et malis communia, xviii, 470.

Sacramentorum usus indignis interdum ex necessitate pacis Ecclesie non prohibetur, xvii, 196. Sacramenta Ecclesie multa, aliter aliter accipiuntur, xii, 304. Sacramenta non prosunt semper habentibus, xxxii, 324. Etiam si iustus et iniquus pariter sacramenta participant, non idcirco participationem *ibid.* 59. Sacramenta eadem iustus sunt ad salutem, iniquis ad damnationem, *ibid.* 58, 65, 283. Sacramenta in eis, qui mundum diligunt, non trahunt ad salutem, xvi, 473. Sacramenta Christi in his qui male vivunt, patiuntur injuriam, xx, 165. Sacramentum visibile sanctum ab mteione invisibilis charitas discernendum; hæc propria bonorum est, illud et

in bonis ad primum et in malis ad iudicium esse potest, xxxiii, 137, 141. Gratia non pendet a visibilibus sacramentis, vi, 417. Sacramenta sine charitate nihil prosunt, xxxvii, 459. Sacramentorum vita, charitas, xvii, 263. Sacramentorum vis contempta sacrilegus facit, xxxviii, 483. Pro sacramentis Christi ad omnia perferenda paratior esse debet Christianus, quam antiqui pro sacramentis legis, *ibid.* 484. Malorum non sunt sacramenta, que inter malos, aut eorum ministerio suscipiuntur, xii, 331. Sacramenta vestimenta Christi; charitas tunica desuper texta; sacramenta sibi hæretici dividere poterunt, charitatem non disverserunt, vii, 298.

SACRIFICIUM voluntarium, est gratis amare quod laudatur, viii, 506, 507. SACRIFICIUM verum et perfectum quoddam sit, ii, 461. In omni sacrificio quatuor consideranda, xxx, 315. Sacrificium res antiqua, xxxiii, 265. Antiquus cultus Dei in sacrificio, ii, 458. Primi parentes in paradiso se ipsos Deo hostias mundissimas offerbant, iv, 141. Sacrificium iustitie soli primi parentes in paradiso, et sancti in celo offerunt, *ibid.* 139, 141. Sacrificia ante diluvium celebrata, iii, 254. Sacrificium etsi ab homine fit vel offertur, tamen res divina est, ii, 461. Sacrificium vi Deo debitum, ii, 441, 443, 458; iii, 129; iv, 39; xxx, 429; xxi, 313; xxxvii, 328; xxxiii, 263, 267. Id attestantur miracula que per arcam testimonium facta sunt, ii, 484, 485. Sacrificium visibile non alteri offerendum, quam illi cui invisibile debetur, *ibid.* 485. Cor sacrificium exegerunt diæmones, iii, 254. Ideo sibi exigunt fieri diæmones, quia vero Deo debent seipsum, ii, 487. Non corporis cuiuslibet fumo, sed supplicantis animo delectatur, *ibid.* Sacrificium non solum cum iuste impetrat verus Deus, sed etiam cum superbe exigit falsus deus, satis venum delectatur, xxxix, 17. Sacrificium, tendit cui delectatur, xxxix, 17. Sacrificium, non sibi expetit, sed deo, xxxix, 263. Pagani non culpam propter sacrificia, sed quod ea exhibent idolis, *ibid.* 266. Non corporali creaturæ nec spiritali quamvis iuste, nec multo magis iniqui sacrificium, *ibid.* 267,

268. non hominis diis nec malis, *iv*, 52. non Angelis, non Virtutibus Dei, *ibid.*, 59. non Martyribus, *ii*, 411, 413; *iv*, 360. Sacrificium seu divinos honores Angeli hominesque sancti respuerunt, *ii*, 486. Obsequia extra que divinitati exhibentur, aut sunt sibi homines arrogare: rarissimi commemorantur qui sibi voluerunt, *xxx*, 363. Sacrificia Pagannorum non ideo putanda bona, quia ea ferri Deus non impedit, *xxvi*, 385. Sacrificia in torcularibus gentes faciebant, *xvii*, 40. Sacrificia cur sibi exiti damon, *xxix*, 363.

Sacrificia cur sibi offerri voluit Deus, *ii*, 484. Sacrificis Deus non eget, sed in his vel acceptandis, vel reprobandis, vel percipiendis, nominis hominis consulti, *ii*, 458, 481, 484; *iv*, 60; *xxix*, 365. Totum quod recte colitur Deus, homini prodest, non Deo, *ii*, 459. Sacrificium quod laudes offerre, nobis, non Deo utile est, *xxix*, 363, 365; *xxxix*, 322. Sacrificia cur sibi offerri jubet Deus, cum eis non indigeret, *xxviii*, 274, 425.

Sacrificium Abrahæ Gen. XV narratum, quid significat, *xi*, 137. Flamma coelitus facta in sacrificio Abrahæ, non fuit miraculum, quare. *xli*, 353. Sacrificium Abrahæ in monte, *xvii*, 164. Sacrificium Judæorum, in vicinis peccorum, *vii*, 511. Cor animalia tantum in macellata, olivæ oblata, *xxx*, 364. Sacrificium victimarum, odor sicut vitæ Domino, *vi*, 286. Sacrificia pecorum Deum non delectabant, *ibid.*, 597. Quare filii Israel sacrificabant visibilibus pecorum victimis, *xxxvii*, 314. Sacrificia veteris legis populo perverso congruenter imposita, quam Deo desiderant oblata, *xxvii*, 469. Sacrificia carnalia data sunt Judæis, ne in idola defluerent, *vi*, 95. Sacrificare extra templum quod erat Jerusalem, an licebat, *ibid.*, 398, 585. Quoniam sacrificia pro populo, pro principe, pro sacerdote offerantur, etc., *ibid.*, 370. Sacrificia pro peccatis dicta peccata, *xvii*, 125; *xxx*, 59; *xxvii*, 179. Sacrificia diversa pro peccatis, *xxi*, 303. Varnum præceptum offerendi sacrificium pro peccato, infante nato, si non est originale peccatum, *xxvii*, 396, 453,

469. Sacrificia pro peccatis ex oblivione, ex ignorantia, etc., *vi*, 351, 352. Ad sacrificium pro peccatis, holocausti, sularis, etc., quoniam animalia adhibenda, *ibid.*, 370, 381. Sacrificium pro peccato non offeratur nisi cum holocausto, *ibid.*, 350. Sacrificium pro peccatis non offerunt Sancti, *iv*, 140.

Sacrificia vetera sunt significatva, *xxix*, 265. Sacrificia pro ratione temporum varia fuerunt, *ibid.*, 268. Sacrificia vetera significabant gratiam, non efficaciam, *xli*, 172. Sacrificia Veteris Testamenti consistebantur, peccatores potius quam mundabantur, *xxviii*, 345. Sacrificia per se ipsa nulli peccato mitteri possunt, *vi*, 446. Sacrificium quod præceperat Deus, aptum fuit primis temporibus, nunc vero non ita est, *xxix*, 322. Sacrificia vetera, tanquam verba promissiva, sublata sunt data sacrificio corporis Christi, *viii*, 196, 197. Sacrificia antiquorum quare mutata, *ii*, 460. Sacrificia etsi jam non sint in uſibus, manent tamen in auctoritate significandi, *xxviii*, 273. Ad sacrificia vetera quidquid pertinebat, figuræ nostræ fuerunt, *ibid.*, 425. Sacrificia peccorum erant quodam undæ futurorum, *vi*, 397.

Sacrificia Veteris Testamenti exsuperantur Manichæi, *xxviii*, 273. Sacrificia Patrum non ideo reprehendenda, quia habuerunt sacrificia Gentes, *ibid.*, 533. Sacrificia Hebræorum inter et Paganorum quid intersit, *ibid.*, 534. Sacrificia omnia vetera demum fuisse oblata inepte probant Veteris Testamenti reprehensores, *xxix*, 365, 367. Sacrificia Gentium, Hebræorum et Christianorum quid sint respectu veri sacrificii, *xxvii*, 526; *xxix*, 16. Sacrificium Dei nostri abundantius et inlibatius sunt sacrificia deorum, *xxi*, 9. Sacrificia omnia sacrificio nostro cesserunt, *iv*, 60. Sacrificia que pro peccatis offerantur, sacrificium Christi significat, *vi*, 401. Sacrificia veteris Testamenti, figura veri sacrificii Christi, *ii*, 487. Sacrificia illa omnia nullis et variis modis unum sacrificium, cuius nunc memoris celebratur, significaverunt, *xxvii*, 273, 335; *xxix*, 14, 16, 363, 365, 368, 427. Sacrificia nove legis commendatio, *xxii*, 148. Sacrificium istud Christus est, *ibid.*, 149. *Fide*

ECCLÆASTIA. Sacrificium Christi multis figuris præsentatum, *xxii*, 513; *xxxi*, 309.

Sacrificium verum uni vero Deo debitum quodnam est, *xxviii*, 528, 534; *xxix*, 16. Sacrificium carnis Christi, verum et unicum sacrificium pro peccatis, *xxx*, 22. Sacrificium crucis, *xxi*, 236. Sacrificium esse oblati Christus pro omnibus sacrificiis, *vii*, 419. Christum nihil mundum invenit in hominibus quod offerret pro hominibus; se ipsum oblatum mundum victimam, *xiii*, 70. Sacrificium Novi Testamenti, *xxix*, 368. Sacrificium Christianorum, *xxviii*, 528. Oblatio corporis et sanguinis Domini, *xxxi*, 323; *xxxi*, 293; *xxviii*, 47. Verissimum et singulare sacrificium, *xxviii*, 427. Sacramentum fidelium, *xi*, 52, 61, 62. Sacrificium Ecclesiæ quotidianum, *ii*, 487. Sacrificium Deo in Ecclesia, *xx*, 179; *xxi*, 9, 102. Christus nobis quotidie immolatur ipsa recollectione beneficii Salvatoris, *ix*, 521. Sacrificii Deo debiti figura, veritas et memoria, *xxviii*, 534. Sacrificium vespertinum, *xxi*, 241. Sacrificium Novi Testamenti aliud et quando offeratur, soli hospitati norunt, *xli*, 43. Sacrificium quod oblati Christianorum fideles, *vii*, 301, 302. Sacrificium Christianorum ubique in terra et in celo offeratur, *xxvii*, 271. Sacrificium corporis et sanguinis Domini secundum ordinem Melchisedech nunc diffusum toto orbe terrarum, *vii*, 311; *vii*, 248, 249. Ut sacrificium Deo offeratur, nequa constructa, *xxi*, 202. Sacrificia privata prohibentur, *xi*, 397.

Sacrificium sanctificatur per verbum Dei, *xx*, 177. Sacrificium facere ac Deo offerre non omnibus licet, *ix*, 170. Non licet licet, *ibid.* Sacrificium offert episcopus vel presbyter, *xx*, 178. Sacrificia ordi, *ibid.* In hoc sacrificio magnum sacramentum est, quo gratias agimus Domino Deo nostro, *xli*, 43. Sacrificium nostro mystico corporis Christi unitas commendatur, *ibid.*, 521. Sacrificium corporis et sanguinis Christi pro non hospitalis offerri non potest, *xxix*, 293, 305, 332, 334, 338. Eorum pro quibus offeritur, nomina non tacentur, *ibid.*, 340. Sacrificia altaris et elemosinarum pro de-

functis, *xxviii*, 234, 248. Sacrificium pro defunctis, *xix*, 470. Sacrificium pretii nostri pro mortuis offerri solitum, postea iuxta seplerum cadavere, *xx*, 221. Redemptionis sacramenta tercio exequiarum die oblata, *xi*, 277. Sacrificia quibus prosunt, aut ad hoc prosunt ut sit plena remissio, aut certe ut tolerabilior fiat damnatio, *xxviii*, 235. In celebratione sacramentorum quoniam partes distinctis nominibus donatæ, *xi*, 178. Tunc antistes debet advocati susceptos suos per manus impositionem misericordissime offerunt potestati, *ibid.*, 179. Tunc esse rogandum et pro persecutoribus Ecclesiæ, et pro omni hominum genere, *ibid.*, 179. Alii nullus dies præmittitur quo non offeratur, alii salubro tantum et Dominico, alii tantum Domino, *xxviii*, 488. Quinta sablati hebdomadæ ultima Quadragesimæ alibi bis offeritur scilicet mane et ad vespem, alibi tantum ad vespem, *ibid.*, 491. Apud Donatistas vulgabat, Catholicis usus quod aliud in altare Dei ponere, *xxviii*, 186. Sacrificia quæ quoddam in superstitioso spectaculo, *xxvii*, 173.

Sacrificio corporis Christi spiritus magis iugati, *xx*, 55. De sacrificiis purgatorio multa Longinianum interrogat Augustinus, an is opus habeat qui mundus est, etc., *xli*, 314. Solutis viam esse non posse sine participatione corporis et sanguinis Christi, *xli*, 180. Sacrificium, propriè nomen Domini quod in cocleari, et secus per sanctum est, et tale cuique fit, quali corde ad accipiendum accesserit, *xxxi*, 454, 455; *xxvii*, 70. Sacrificia impurum, eis ipsis uberrunt, qui offerunt impie, *xxxi*, 154, 155. Deo non est acceptum sacrificium eorum, qui pravo fide sacrificant, *ii*, 298. Quoniam sacrificia jam offerre deliquit, et coronæ Deus, *ii*, 298. Quod genus sacrificii Deo acceptum, *ii*, 64. Quæ de sacrificiis leguntur esse divinitus præcepta, ad dilectionem Dei et proximi significandum referuntur, *ii*, 461. Sacrificia per se ipsa non requirit Deus, quibus significatur sacrificia que requirit, *ibid.* Sacrificia antiquorum eas res significabant, quæ aguntur in nobis ad hoc ut inhareramus

Deo, *ibid.* 439. Deus nos querit, non nostra, xviii, 533.

Sacrificium Deo nos ipsi, xxviii, 77. Nullam sacrificium Deo acceptus iusti, quam se ipsi Deo offerunt, iv, 439. Sacrificium preclarissimum atque optimum nos ipsi sumus, *ibid.* 60. Sacrificium est corpus Christi quod nos sumus, *ibid.* 260. Sacrificium visibile invisibilis scripturae in corde suo invisibile sacrificium Dei, *ibid.* 486. Sacrificium semper habemus quod offeramus Deo, viii, 562. Intus habemus sacrificium quo Deum flectamus, *ibid.* 251, 458. Sacrificium iustum per postulationem, vii, 436. Sacrificium contriti cordis, xvii, 329, 330. Sacrificium contriti cordis, et non sacrificium trucidati pecoris vult Deus, ii, 439. Sacrificium Deo offert, qui se ipsum punit, xxi, 370. Humilitas cordis, sacrificium est, *ibid.* 169. Sacrificium laudis in Novo Testamento succedit victimis orientis Veteris Testamenti, xii, 41. Sacrificium laudis, sacrificium gratuitum, viii, 424; x, 447; xi, 495. Sacrificium laudis sacratum, gratiarum actio, xxix, 364. Sacrificium iustum, i, 525. cogitationis et lingue, xxv, 287. Sacrificia quae offeruntur debent accendi charitate, viii, 564. Sacrificium aliud vite, aliud patriae, *ibid.* 459.

SADUCEI spiritum sanctum negabant, xviii, 290, 291. Sadduceorum error de resurrectione, xxi, 434. Sadducei negantes resurrectionem confutantur, xxiv, 39, 40.

SAECULA dicuntur multa, quae in hoc saeculo se agunt, ut brevi tempore transierint, vii, 334. Saeculorum fabulosa (quasdam problemata sapientia Taliani, xxvii, 224. *Vide* *Eccl.* Saecula nova constructa a deo Manichaeorum super terram tenebrarum, xxviii, 296. Saecula non est mora conditae sunt, qua transierunt, v, 296. Saeculi saeculorum quid sint, vii, 334. Saeculorum in consilio quomodo fit, v, 320. Saeculorum pulchritudo per decessum successoremque rerum contigit, *ibid.* 167. Saeculorum ordo quasi carmen pulcherrimum ex antithesi constans, iii, 31. Saeculorum revolutionem quare quidam philosophi admisissent, *ibid.* 81. Saeculorum partes

damnatione facti sumus, i, 499; iv, 351. Saeculorum non ob aliud mandatur nisi ut impleretur praedestinatio numerus Sanctorum, xxvi, 364. Mundi finem post sex annorum millia futurum quidam dixerunt, xviii, 503. Jan sex annorum millia transierunt, *ibid.* Saeculi finis per vesperam significatur, xi, 138, 139.

SACRUM nomen aliquando aeternitatem significat, xxi, 185, 186. Ex ambiguo verbo Graeco fit plerumque, ut in Palmarum saeculum pro aeterno, et aeternum pro saeculo ponatur, x, 286. Quasam a saeculo et in saeculo dicitur, v, 336.

Saeculum, hoc desertum, ix, 188; xii, 262. torrens, xii, 67. fluvius, *ibid.* 425. Mare hoc est saeculum, ubi se huiusmodi homines quasi pisces devorant, iv, 105; xx, 304. Mare amarum, fluctibus saevum, viii, 193, 194; ix, 206, 229; x, 440. Saeculi huius mare nempe potest transire, nisi cruce Christi portatus, xv, 402. Saeculum istud unumquemque Deus esse penale hominibus, xxvii, 396. Saeculi nomine homines significatur, xxxiii, 290. Saeculum, peccatores, xvii, 278. Saeculum amatores suos vorare nevit, non portare, xviii, 348, 349. Amor Dei et amor saeculi, xix, 67. Inquisitores huius saeculi recte culpantur in Scriptura, v, 325. Saeculo non oportet conformari, sed imitari imitatores Christi, xxv, 389. Saeculum cum Christo vincat, qui Christo adherent, x, 365. Saeculum hoc non corpore, sed corde fugiendum, xxxvii, 121. Nemo corde ab hoc saeculo mere solutus, xx, 325. Saeculi confemulorum aggressus, dum carnali matris affectu revocatur, ne a corpore desolat, hortatur Augustinus, xli, 254. Saeculo renuntiant non imputatur nimis, quia dives non fuit, xi, 273.

SATI leonibus comparat, 381.

SATYRUS, verba Dei et praesens episcopi, viii, 427, 204; xi, 551; xxi, 439. Fels sagittis vulneratur male sani, et sanatur bene vulnerati, xii, 439. Sagittae, dolores animi et corporis, quos hic necesse est pati, viii, 127.

SAGITTAE urbis olim christianae Hispaniae Tarraconensis, ix, 136. Ab Antiochale obsidetur, et magna strage diruitur,

ibid. Saguntinorum in extremis positione miserabile consilium, *ibid.* Saguntini universam civitatem suam interire maluerunt, quam fidem Romanis datam frangere, iv, 241.

SAL Agrippinensis Siciliis ednotus igni flosset, adnotus solum crepitavit, iv, 184, 170. Conversio uxoris Lot in saltem quid nos elocet, ii, 465.

SALACIA Neptimi conjux, ii, 178, 337.

SALAMANDRA in ignibus vivit, iv, 160. Ab igne non laeditur, xxv, 352.

SALAM urbs quae dicta est postea Jerusalem, vii, 511.

SALICES quosdam designant, xii, 367, 268.

SALIVE super herbam David decurrentes, quid significant, viii, 548, 521.

SALLUSTIUS nobilitate veritatis historicus, ii, 41; iii, 434, 432. Leostichus verborum pensator, i, 136. Sallustius laudatur, xxxix, 330; xl, 349.

SALMASIA interpretatur Umbra comitiorum, x, 436.

SALOMON interpretatur Pacificus, iiii, 395; ix, 411, 412; xii, 100; xvii, 298, 271; xxvii, 367; xxxix, 81. Salomon Christi praetorius, xxv, 253. Salomoni nomen optime Christo congruit, ix, 411. Salomon mulierum amator, idololatra, atque a Deo reprobatum fuit, xii, 406. In Salomone libido regnum eo quod mulierum amari resistere non valuit, *ibid.* 363. In Salomone cur uxorum multitudo reprehenditur, non vero in aliis, xxix, 88. Salomoni subversio, quid praefiguravit, *ibid.* 95. Salomoni magis obducere res secunde, quam proferre ipsa sapientia, iiii, 419. Salomon sapientiam praesentem omnibus, v, 588. Salomon factus est tante sapientiae, ut, nisi ecessisset, promissio Dei de semine David in illo putaretur impleta, ac de Christo sensu tolleretur, x, 275.

Promissiones ad David factae non in Salomone, sed in Christo complete, iiii, 290. Pax regno Salomonis promissa, umbra pacis regni futuri, *ibid.* 406. Salomon cuius gestabat figuram, xii, 105.

Figura fuit Christi, *ibid.* 395. Salomoni genuini libri Proverbia, Ecclesiastes et Canticum Canticoorum. Sapientia vero et Ecclesiastes propter eloquii similitudinem ipsius dicitur, iiii, 419.

SALONTANA urbs, iv, 76.

SALONAE aqua pavimenta, xxxix, 329.

SALUS, qui vocari amant, xxvii, 474. SALUTORES spiritali cantico consonantes, xxx, 107. Saluti ad locum ubi sepultus est Cyriacus, mos est diligentia Episcopi antiquatus, *ibid.* 106. Salatio cum caninis cadaveribus, supplicium, xxxiii, 510, 511. Salutationes turpes Primitivianorum, xxxii, 274, 292.

SALUS proprie, locus est adhuc incultus et silvester, xii, 194.

SALVARE et Salvator non fuerunt haec Latina antequam veniret Salvator, xxi, 31.

Omnes homines vult Deus salvos fieri quomodo, xxxv, 278; xlii, 229.

Alia interpretatio loci Apostoli, qui vult omnes homines salvos fieri, xxxvii, 50.

Sic Deus vult omnes homines salvos fieri, ut eis non adimat liberum arbitrium, xxxiii, 470. Salvator patet, xviii, 612.

Quare iam multis salvi non fuerit, xlii, 229.

salvus esse, nec non convertit omnium noverunt volutantes, xxxv, 278. An ideo non omnes salvi, qui ipsi nolunt petere, *ibid.* 275. Salvator gratis, in quo non invenit Salvator quod coronet, sed quod damnet, vii, 394; xxi, 437. Salvator veniens nullum sanum invenit, xxi, 321.

SALVATOR. Nativitas Salvatoris redemptio est peccatorum; non enim post liberari peccator, nisi venisset in forma servi Salvator, xxxiii, 400.

Salvatorem cur necessarium putant Manichaei, xxxvii, 476, 188. Cur Catholicis, *ibid.* 176. Salvator est adiutorium languidi, ipse Salvator est premium sanati, xix, 328. Salvator omnium hominum Christus, xv, 551. Salvatores fuerunt multi, sed unus Jesus a peccatis salvavit, *ibid.* 370. *Vide* *Salv.*

SALVAVIT a GAZENIS, xxxiii, 445.

SALVUS Anastasius, viii, 97; xxxiii, 400, 431, 465.

SALVUS Membresitanus, viii, 97; xxxii, 400, 431, 463. Unus e duodecim qui ordinationi Maximiani interfuerunt et ipsi adhuc erant, xxxix, 337. rant et ipsi adhuc erant, xxxix, 337. Salvus episcopatum meruerat in parte

Donati, xxxi, 511, et ab Abitinensibus, 496. Totum quod ad salutem pertinet Deo tribuendum, xxxvi, 91. Sive per Angelum, sive per hominem Deus salus Angelum, ipse salus nostra est, viii, 9. Quomodo totum salus nostra negotium operetur Deus, ix, 194. Deus vult in homine occidere quod homo fecit, et salvare quod ipse fecit, xxi, 146.

Salus est ipse medicus noster Christus, xi, 375. Salus ex Judaïs nihil est aliud, quam Christus ex Judaïs, viii, 360.

Salutis via unita Christus, xii, 180. Salus una ab exordio generis humani per Christum fuit, xxxix, 261. Salus nulla ei cui Christus predicatus non est, xxxvii, 293. Salus religionis, etc., nulli unquam defuit qui dignus fuit, et cui defuit, dignus non fuit, xxxca, 263; xxxvi, 70; 77; xii, 543. Quomodo intelligendum, xli, 543. Quomodo intellexit Augustinus, xxxix, 238. Voluntas Dei omnino nunquam defuit ad salutem iustitia petaque mortaliam, *ibid.* 260. Huius participes ante Christum fuerunt, qui nec erant de semine Abraham, *ibid.* 264. Salutis non est quisque dignus voluntate hominis, sed divina gratis, ix, 111. Dictum quod qui in homine spem ponit, Salva salute Gese, nihil mihi potes facere, vii, 332. Oeconomicae dividit ratio erga salutem hominis, xxxvii, 499. Via salutis in Christo et Scripturis sanctis, xxx, 151.

Salutem nostram quare cum tremore operari debemus, xii, 412; xxxvii, 306, 510; xxxvi, 27. Salus evitata Dei per fidem acquiritur, et sine fide stare non potest, iv, 240. Salutis via non est sine participatione corporis et sanguinis Christi, xi, 179. In loco huius salus, in alio periculum, xii, 418. Salus nequaquam nisi in Ecclesia Galatiana potest obtineri, xxxvii, 167. Quamquam non saluti spiritali satagere debent homo, dicite eis, quae pro salute corporis agunt irrationabilia, v, 238. Salus ista corporalis si sic concludenda est, ut etiam in molestiis, aliis, qui eos diligunt, seruetur; quanto magis illa spiritalis, in cuius deserta mors aeterna metuitur, xi, 382. Salus si diligitur, ibi aspicenda desideretur, ubi adquiret nihil timetur, xxxix, 451.

Salus nostra ex Deo, non ex nobis, xxi, 496. Totum quod ad salutem pertinet Deo tribuendum, xxxvi, 91. Sive per Angelum, sive per hominem Deus salus Angelum, ipse salus nostra est, viii, 9. Quomodo totum salus nostra negotium operetur Deus, ix, 194. Deus vult in homine occidere quod homo fecit, et salvare quod ipse fecit, xxi, 146.

Salus est ipse medicus noster Christus, xi, 375. Salus ex Judaïs nihil est aliud, quam Christus ex Judaïs, viii, 360. Salutis via unita Christus, xii, 180. Salus una ab exordio generis humani per Christum fuit, xxxix, 261. Salus nulla ei cui Christus predicatus non est, xxxvii, 293. Salus religionis, etc., nulli unquam defuit qui dignus fuit, et cui defuit, dignus non fuit, xxxca, 263; xxxvi, 70; 77; xii, 543. Quomodo intelligendum, xli, 543. Quomodo intellexit Augustinus, xxxix, 238. Voluntas Dei omnino nunquam defuit ad salutem iustitia petaque mortaliam, *ibid.* 260. Huius participes ante Christum fuerunt, qui nec erant de semine Abraham, *ibid.* 264. Salutis non est quisque dignus voluntate hominis, sed divina gratis, ix, 111. Dictum quod qui in homine spem ponit, Salva salute Gese, nihil mihi potes facere, vii, 332. Oeconomicae dividit ratio erga salutem hominis, xxxvii, 499. Via salutis in Christo et Scripturis sanctis, xxx, 151.

Salutem nostram quare cum tremore operari debemus, xii, 412; xxxvii, 306, 510; xxxvi, 27. Salus evitata Dei per fidem acquiritur, et sine fide stare non potest, iv, 240. Salutis via non est sine participatione corporis et sanguinis Christi, xi, 179. In loco huius salus, in alio periculum, xii, 418. Salus nequaquam nisi in Ecclesia Galatiana potest obtineri, xxxvii, 167. Quamquam non saluti spiritali satagere debent homo, dicite eis, quae pro salute corporis agunt irrationabilia, v, 238. Salus ista corporalis si sic concludenda est, ut etiam in molestiis, aliis, qui eos diligunt, seruetur; quanto magis illa spiritalis, in cuius deserta mors aeterna metuitur, xi, 382. Salus si diligitur, ibi aspicenda desideretur, ubi adquiret nihil timetur, xxxix, 451.

Salus aliorum curanda ex charitate, xviii, 365. Salus omnium procuranda, quoniam inveniunt nobis est, quoniam Deus decertat salvas facere, xxxvi, 49. Arguitur qui curam salutis aliorum concipere nolit, xvi, 354. Propter damnatum nonnullorum Ecclesiae delictum non debet a procuranda salute aliorum, xi, 451. Salutis aeternae dispensandum esse per verbum et sacramentum, non

hoc est etiam esse participem, xvi, 395. In eos qui sibi salutem praefer regnum colorum pollicentur, xxi, 306. Salus et vita aeterna esse non potest praefer regnum colorum, xxxvii, 315, 389, et Prophetas, et Apostolos, et Martyres, et ipsos, et qui post hos erant, in ipso fine simul accepturi sumus salutem sempiternam, viii, 148. Salus quae erit in futuro saeculo, erit et ipsa finalis beatitudo, iv, 21. Salus nostra erit differitur, viii, 29. Qui prius ad studium terminum venerit, expectat illi cum posteriore coronatur, *ibid.* 196. Salus cum patientia a Deo expectanda, x, 194. Salutem per ignem quidam promittunt illis, qui etiam credentes, pessime vivunt, xxvi, 87.

Vide FIDES.

SALUTARE DEI, Christus, xi, 549; xii, 206. Ab antiquis desideratus, xix, 394. SALUTATIO dieta a salute, xix, 5. Salutandi antiqua formula, xviii, 558. Salutatioe cur Epistola ad Hebraeos caret, xvii, 57.

SAMARITANI, pluri homines, i, 98. SAMARIA idololatricae imaginum solet sustinere, xxxvii, 71, et pro idololatricam ponitur, xxi, 67.

SAMARITANA mulier, xviii, 533. Eius conversio, xxxvii, 69. 70. Samaritanam fidem sibi habet Jesus, xv, 147. Samaritana, forma Ecclesiae, *ibid.* 134.

SAMARITANUS seu Samaritanus interpretatur Custos, xii, 472. Samaritanus Christus et demoniacus appellatus, secundum negat, non primum, xxiv, 335. Christus versus Samaritanus, xv, 472. quia custos, vii, 397; ix, 344; xii, 104, 471. Samaritani vagos adversus colebant, xxxvii, 71. Samaritani credentes in Christum non visis signis, figura gentium, xv, 269.

SAMEN apud Punicos coeli appellantur, vi, 573.

SAMIA Sphylla quo tempore fuit, iiii, 467.

SAMITENS Romanorum exercitum in Caudinis furculis opprimunt, ii, 140. Samos insula Ioniis dicta, ii, 291. SAMOTHRACES dii, 249. Samothracum mysteria quo sensu Varro explicat, *ibid.* SAMITIS heretici, xxvii, 220. SAMPSON Eliensis copulit Epiphanius, xxvii, 220.

SAMSON interpretatur Sol Isporum, x, 415. Samson, quisque historia allegorice, xxx, 461. Samson sufficiens leonem, typus veritatis quae persecutionem sustulit, et victi, x, 238. Samson hominem trucidans, figura Christi, xxi, 197. Nativitas Christi ex virgine asstruit exemplo Samsonis, xvii, 160. Samsonis mors exponitur, xxvii, 171. Samson quo pacto ab hominibus crimine excusatur, ix, 40, 46. Samson divini spiritus indultum se cum hostibus occidit, xxxvii, 294. Samson Hebraeorum iudex, Hercules putatus, iiii, 457. Samson figura erit Christi, x, 415.

SAMUELUS episcopus Turcensis, xxxviii, 378; xxxix, 124.

SAMUELUS fossor, xxxvii, 408. SAMUEL, xi, 106. Samuel inter filios Coreum Aaron nominatur, xli, 553. Samuel non de filiis Aaron, iiii, 383. Samuel, non solum levita, sed et sacerdos fuit, xli, 562. Samuel per Pythionem evocari quomodo potuerit, xxxviii, 208, 240. Samuel au Sully apparuit, xxvi, 621. Samuelis forte plantans fuit, non spiritus, xxxviii, 209, 242. Samuel etiam mortuus prophetae dicitur, *ibid.* 245. In Samuele figurata est mutatio veteris sacerdotii, iiii, 381, 383.

SAMEN, xxxviii, 239.

SAMUEL, Homo idoneus ad se vulnerrandum, non ad sanandum, xvii, 337. Samuel summus a vitis per medicum Christiani, xviii, 370. Mala nostra non ad hoc solam sanata superius medietur, ut illa iam non sint, sed ut de cetero recte amandare possimus, xxxvii, 501.

SANCTIFICATIO, pro, sanctum haberi, vi, 67, 77. Sanctificationem dicitur ex voto et devotione operari, *ibid.* 418. Sanctificatio et vacatio septima diei, xx, 416. Sanctificationes Veteris Testamenti, umbra fuerunt verae sanctitatis, xvi, 334. Sanctificatio vas potus eorum qui peccaverunt quo sensu dicitur, vi, 451. Sanctificatus est Deus in ministris templi, etiam vindicando, vi, 75. Sanctificatio Jeremie potest non inconvenienter secundum praedestinationem intelligi, xi, 632. Sanctificatio nominis Dei est, quod nos efficiunt sancti, xvi, 502.

Sanctificationem aliter sancti, aliter nomen Dei, xxxvii, 453. Cum in oratione Do-

minica Deo Patri dicimus, *Sanctificetur nomen tuum*, quid petimus, *xxxv*, 14. Sanctificari veritate, est sanctificari in Christo, *xl*, 334. Sanctificationis in Christo potestas, *xii*, 208. Sanctificationis aliquo modo donari possint, nec ne, nondum nati; ea non donantur qua efficiunt templa Dei, *xi*, 528. Sanctificatio catechumenorum per signum Christi et orationem impudens manens, *xxxvii*, 372. Sanctificatio quam confert baptisimus, an sit perfecta in hac vita, *xxxv*, 413. Sanctificatio in quo consistat, *xxxviii*, 411.

SANCTIFICATIO nulla divina et vera est, nisi a Spiritu sancto, *xxii*, 384. Sanctificationis modi multi, *xx*, 590. Sanctificatio multiplici, *xxxvii*, 372. Sanctificatio carnis et spiritus, *xvii*, 549. Sanctificatio ex gratia, non ex operibus, *xi*, 530. Sanctificatio nulla vera nisi a Spiritu sancto, *xvii*, 231. Sanctificatio in timore Dei perficitur, *xvii*, 549. Sanctificatio Dominus invisibili gratia, minister visibilibus sacramentis, *vi*, 416. Sanctificatio invisibilis non pendet a visibilibus sacramentis, *vi*, 417. Sine sanctificatione invisibilis gratia, visibilia sacramenta nihil prosunt, *ibid.* 416. Sanctificatio interitum Deus etiam sine ministro et sacramento, per semetipsum, *xxxii*, 383. Sanctificatio et per angelos, *ibid.* 308. Sanctificationem a sacerdotibus nisi non arbitrantur accipere Pagani, sed a diis, *ibid.* 464. Sanctificare se ipsum quatenus homo potest, *xxxv*, 36. Quatenus conjuges a se invicem, aut filii eorum per eos sanctificantur, *xxxvii*, 404. Sanctificatio nostra plena, *xx*, 597. Sanctificatio et sanctitas perfecta in altera vita, *xxxviii*, 411.

SANCTIONALES, *xviii*, 498; *xx*, 117. Dicitur a sanctitate, *ibid.* 333. Eorum institutum, *xxvii*, 536. Eorum in Ecclesia mollitudo, *ibid.* 537. Sanctimonialium communis vita laudatur, *x*, 144. Sanctio omnium vita communis excellenter, *xxv*, 325. Sanctimonialibus omnia sint communia precipit Augustinus; victus et vestimentum non aequaliter distribuuntur; non quarant in monasterio que non habebant in saeculo; tribuant tamen eatenus his que in saeculo pauperes erant, quod opus est; super-

biam caveant, orationi vacent; Psalmis et hymnis cum Deum orant, hoc versatur in corde; ut quae profertur in voce canem doment jejuniis et abstinentia accet potus; extra horam prandia que non potest jejunare aliquid alimentorum non sumat, nisi cum aegrotat; lectionem ad mensam audiant, *xli*, 183, 185. *Vide* MONTANUS. Sanctimonialium peccatum est uti veste nuptiarum, *xxvii*, 293. Sanctimonialium virginitas non ideo laudanda, quia Vestes virgines fuerunt, *ibid.* 534. Sanctimonialis cubens, aeterno igne est damnata, *xix*, 249. Nudulus sanctimonialis in urbe Roma haeresi Joviniani infecta superavit, *xli*, 335. Sanctimonialis a haereticis capta, et cum honore parentibus reddita, *xxxix*, 340. Ab imperio disciplinam sanctimonialium accessu prohibitus subdicanus; et non obediens, a clericatu remouetur, *xxxviii*, 380. Sanctimonialis Donalistarum, *xxvii*, 267. Sanctimonialis defuncta ad altaris sacramenta suo loco recitantur, *xxvii*, 324. Sanctimonialium, *x*, 316.

SANCTITAS a sancto dicitur quoniam ad permanendum sancturum quatenus sancturum, *xxv*, 35. Sanctitatis divinae servitute perfecta non potest contemparari humana fragilitas, *vi*, 358. Sanctitatis titulo Augustinus subdit et Resentum monachum et Petrum probatorium, *xxxv*, 348. Sanctitatis habitus servanda, pudicitia corporis, castitas animi, et veritas doctrinae, *xxii*, 465. Sanctitatis propositum simulare, *xxi*, 353. Sanctitatis corporis in quo ait, *ii*, 83, 84. Sancta sancturum, sanctum sancti, et sancta unum significat, *xv*, 316. Sanctum (templi pars) quia Veteris Testamenti, sancta sancturum Novi figura, *ibid.* 270. In sanctum sancturum intratit sacerdos quotidie cum incenso, semel in anno cum sanguine, *vi*, 290.

SANCTUR. Ut intelligatur dictum de nobis. No detur sanctus in canis, *xvii*, 397. Sancturum est quod nos damus, Donalistarum elatum erat, *xii*, 459. Sanctus est quod volumus, vetus proverbium, *xxxvii*, 500. Quod sanctum et verum est, semper ascendendum est, *xxxviii*, 253. Sancta obesse possunt, *xiv*, 474.

SANCTI veteres, Novi Testamenti filii, *xxxv*, 14. Sancti Veteris Testamenti unde a peccatis liberati, *xxxv*, 414. Per Christum liberati, *ibid.* 414. Sancti omnes, etiam Veteris Testamenti, gratia Christi sunt liberati, *xxxv*, 260. Sancti antiqui in Christum passurum excederunt, *xxx*, 283. Sancti antiqui in inferis usque ad redemptionem Christi, *iv*, 406. Ille iuste et sancte vivit, qui rerum integer asstimat est, *iv*, 438. Sancti Dei si sunt qui non dilatum soli Deo doctores, *xi*, 351. Sancti et fideles in hac vita similes sunt arboribus hylemali tempore spoliatis, *viii*, 110. Sancti omnes in Domino laudandi sunt, non in se ipsis, nec fuerunt sine peccato, *xxxv*, 34, 41. Sancturum vita sine crimine esse potest, non sine peccato, *xxxv*, 139. Non propter arrogantiam vitandam, sed propter arrogantiam faciendam, peccatum habere se dicunt, *xi*, 385. Quanto quisque est sanctior, tanto est ejus in orando fletus uberior, *iv*, 410. Quomodo in Sanctis nulla hic damnatio, *xxx*, 312. Sancti non erant in hac vita concupiscentia mobilis, *xli*, 498 et seqq. Rixae etiam inter Sanctos, sed quae non perimunt claritatem, *vii*, 349. Sancti hie non faciunt que volunt, *xix*, 406. Sancti ubiquecumque sunt, cum Deus sancti, *xxv*, 26. Sancti unitate gaudent, et in Christo unam sunt, *xxvii*, 249. Sancti omnes inter se per eandem gratiam fratres sunt, *xxix*, 46. Sancti ex malorum perseverantia proficiunt, probantur, manebantur, *xli*, 409. Nihil perit Sancti in amissione rerum temporalium, *ii*, 49. Facis curae imoratur per Novi Testamenti gratiam numerositate, *v*, 482. Sancturum mors pretiosa, *xi*, 118. Sancti cum quibuslibet virtutibus habundie miseri essent, si semper essent in doloribus, *xi*, 241. Sancti omnes ad Ecclesiam pertinent, *xvii*, 177. Sancturum constantia pro Ecclesia, *iv*, 327.

SANCTI recte eulna appellatur, *ibid.* 137. Sancti et spirituales ore, carnales ventre sanctificantur, *viii*, 270. Sancti, dentes Ecclesiae, *iv*, 459. Ligata impunita, *xiv*, 477. Sunt templum Dei, domus Dei, regnum Dei, *xvi*, 140; *xxxix*,

446. Eorum coram sunt thuribula Dei, *xxv*, 230. Sancti et fideles dicitur organa musica, *xvii*, 88. Dicitur Brunum, *x*, 478. Coelestibus luminariis comparantur, *x*, 372. Sancti, lumina illuminata, *xx*, 408. Sancti et spirituales ore, carnales lingua significantur, *ix*, 479. Sancti et fideles sunt curus Dei, *ibid.* 287.

Sancturum exempla omni hominum generi proposita, *xxxvii*, 463. Sancturum exempla qui affectus naturales spreverunt, *ibid.* 171. Non inde locuti homines, si iustus et Sanctis carnis propinquitate jungetur, sed si eorum doctrinae ac moribus obediendo itaque imitando cohererent, *xxv*, 285. Quod a Sanctis ex inspiratione peculiariter contra legem factum est, non licet imitari, *ii*, 437. Quid sentiendum de his que, cum fieri non liceant, a Sanctis facta nescuntur, *ibid.* 46. Sancturum odor, quomodo ampulla unguentorum, quo magis frangebatur, eo amplius diffundebatur, *xx*, 431.

Sancturum merces non in hoc mundo, *ii*, 249. Sancti an sint in beatitudine possessione, magna questio est, *xii*, 472. Sancti nunc regnant cum Christo, et sunt ejus regni, *iv*, 92. Verissime deiciens Petrum in requie cum Christo ipius esse, animum Sanctis atque totum bonum, *ii*, 370. Sancti in celo diversa gloria fulgent, *xvi*, 143. Sanctis splendor dispar, celum commune, *xx*, 137. Sancti habebant in celo differentias suis consonantes, non dissonantes, *xvii*, 89. Sancti vivunt in sima Abramo nostri memores, *xxv*, 201. Non transeunt interpellationes Sancturum, nisi cum transierit gratibus noster, *x*, 212. Sancturum omnibus adjuvantur, *xxix*, 330. Sancti miserantur nos et precantur pro nobis, *xx*, 482. Sancti ejus nomine petrabant omnesque carren deponerunt, *xxii*, 440. Sancti et Angeli non permittunt spem in se collocari, *iv*, 446. Si in ipsis spem tuam possideris, contristatur, *xxvii*, 18. *Vide* MARTYRES. Sancti non amant suos electores, si sancturum societatem inveniant desertores, *xxxvii*, 249. Sancturum intercessionis in divinis iudicio, *iv*, 199.

Sancti honorandi sunt propter invitationem, non adorandi propter religionem, *iv*, 406. Sanctorum cultus, *xxix*, 330. Multa de cultu divino usurpata ad colendos sanctos, *ii*, 458. Sancti homines similes angelis, nolunt se ab homine pro Deo coli et adorari, *x*, 439. Sanctorum memorie, *xxv*, 415. Sanctorum tumuli. *Vide* MEXICANA. Sanctorum paucitas in comparatione ponitur multitudinis peccatorum, *xxix*, 328. Sanctorum numerus universus per centum quinquaginta tres pisces significatus, *viii*, 412.

SANCTUS SIVE SANCTUS SABINORUM rex in deos relatus, *iii*, 457.
SANCTUS dictus est anima, *vi*, 400, 413. et merces mercenarii, *ibid.* 416. Aqua in sanguinem conversa, prima plaga Aegyptiorum, *xxii*, 369. Viri sanguinum sunt, qui odervnt fratres, *xii*, 330. Sanguis dicitur iniquitas quam fit per sanguinem, *viii*, 456.

Sanguis Christi propitiatio et sacrificium est pro nobis oblatum, *xii*, 156. Pro servis pretium est; pro sponsa pignus, *x*, 443; *xii*, 50. Sanguinem cur Christus toto corpore sudavit, *x*, 394. Sanguine Christi tingamur, *xxvii*, 440. dealbamur et decoramur, *ibid.* 443. Sanguinem pretiosissimum Unigeniti sui Deus nobis quotidie fundit, *xx*, 140. Sanguis Christi quomodo accipiendus, *xxvii*, 442. Sanguinem Christi accipientes respondunt, Amen, *ibid.* Sanguinem Christianorum pretiosum fecit Christus, *xvi*, 4.

SANITAS est nihil sentire, scilicet molestum et onerosum, *xx*, 417, 449. Sanitatis bonum, *ibid.* 446. pretium, *xxi*, 83. Valendo non contentenda propter necessarios usus vite, *xxix*, 470. Sanitas corporis, patrimonium propriae, *viii*, 481; *x*, 43; *xvii*, 516; *xxi*, 83. Sanitas illi est, quid deest pauperi; uli non est, quidquid habet quod prodest diviti? *xx*, 328. Sanitas nominis paulam recipitur, *xx*, 462. Sanitas huius vite non vera sanitas, *viii*, 125, 426, etc. Longa est agnitio, *xxvii*, 300. Sanitas vapores, *ibid.* 370. Sanitas unius diemior est quam multorum diemium inebellitas, *i*, 475. Nemo insanabilior est eo, qui sibi sanus videtur, *ix*, 89. Sa-

nitatis recipienda potestatem non habet homo, ut habet amentida, *xx*, 461. Sanitas a Deo est, *ibid.* 323. Sanitas multis obest, *xv*, 13. Muli sanantur sibi, non ei a quo sanantur, *x*, 472. Sanitas membrorum in unitate et charitate, *ii*, 167. Sanitas corporis est concordia eorum quibus constat, *xx*, 446. Sanitas vera, est immortalitas, *iv*, 122; *viii*, 132; *xviii*, 360; *xx*, 328. Sanitas totius hominis perfecta, post transactam mortalitatem, *xii*, 301, 302. Hanc Deus prestabit contritis corde, *ibid.* Sanus nullo modo est animus, qui non temporalibus aeterna proponat, *xxix*, 474. Sanandi ordinem celsus medicus non alio agrotis accipit, sed a se ipso, *xxxiii*, 506.

SAPERE. Altius sapere quam res habet, humana tentatio est; nimis ante sanando quam sententiam usque ad scilicet pervenire diabolice presumptio est, *xxxi*, 270.

SAPRUS quartus decimus rex Assuriorum, *iii*, 438.

SAPRIDA tunicam misit Augustino, quam fratri texerat, *xii*, 405. Hanc consulatur Augustinus super fratris obitu, *ibid.*

SAPIENTIA proprie in Deo est, *v*, 151. Omnia, in quantum sunt, per ipsam Dei sapientiam sunt, *ibid.* 152. In Deo sapientia omnia sunt, *xv*, 214, 215. et erant antiquam fieri, *v*, 321. Sapientia divina, lex universalis. Sapientia est industria non per spatia lacuum, sed per potentiam, *xxix*, 379. Ab illa fit omnium rerum descriptio et modus, *xxix*, 379. Sapientiae divinae velocitas est, qua fit ut ubique semper sit, et usquam inclusa, *xiii*, 33, 34. Sapientia Dei non potest comprehendi, *xxxi*, 53. Sapientia caecata inlucens eos qui per versos sunt cordis, exerceat eos qui recto sunt corde, *xv*, 209. Dei Filium nihil aliud esse quam Dei sapientiam, *i*, 139. Idque credendum tradebatur, in fidei professione, *xxvii*, 338. Sapientia Dei, hominum pariter alque Angelorum scientia est, *xxi*, 291. Sola creaturae rationis, coepta est sapientia, *v*, 152.

Sapientia quid sit, *xii*, 261, 262; *xxx*, 5. Sapientia deficitur rerum divinarum humanarumque scientia, *i*, 30.

Definitio discutitur, *ibid.* Sapientia secundum Manicheos est ipsa lux quam per oculos trahitur, *xxvii*, 416. Sapientia, diverse notiones, *xii*, 359. Sapientia est modus animi, *i*, 137. est plenitudo, *ibid.* Sapientia et numerus idem, *xxvii*, 331. Unde ergo tam clara sapientia, et tam vilis numerus, *ibid.* Sapientia lux est quaedam ineffabilis et incomprehensibilis mentium, *xxv*, 436. Lumen spiritale et incommutabile, *xxv*, 377. Lux oculos illuminans, *xii*, 389. Sapientia est lumine majus firmamentum, *xxv*, 383. Quomodo per sapientiam fiat cognitio intellectualis rerum aeternarum, *xxx*, 492. Sapientia ad intellectum aeternorum pertinet, *xxxviii*, 205. Sapientia est ipsa veritas, *i*, 139. In qua cernitur et tenetur summum bonum, *xxvii*, 507. Sapientia est optimum in anima, *xxv*, 433. Est vita imitas, *xxix*, 350, 352. Est recta via vite, *i*, 27. Sapientia perfecta est creaturarum Creatori pie subdere, discernere Conditorum in conditione, *xx*, 309. Sapientia est charitas Dei, *xii*, 41. Sapientia amor est sine rebo, *vii*, 525. Sapientia amor purgat ab avaritia servilium, *ii*, 325. Sapientiam Deum quantum spiritualiter intelligimus, in tantum carnalibus affectibus morimur, *xxx*, 254. Sapientia est verus veri Dei cultus in presenti seculo, *xii*, 238. verus ac precipuus cultus Dei, *xxx*, 3, 4, 22. Sapientia hominis, pietas, *xxvii*, 395. Pietas qua recte collatur verus Deus, *xii*, 218. Sapientia qua pietas vocatur, qua Deus colitur, quae nam, *xxxiii*, 432. Sapientia, pietatis fructus, *v*, 539. Nullius rei in animis nostris asperitur notitiam natura esse voluit, quam sapientia, *i*, 29. Illam habet quisquis beatus est, *i*, 139. Sapientia vera rationabilium, sed sapientiam beatitudinem dirigit, *iv*, 50. Sapientia perfecta in beatitudine, *xxx*, 35. Sapientia, pinguedo anime, *ix*, 164. Sapientia, immortalium deliciarum mater, *xi*, 317. Qualis est sapientiae species, *xvi*, 511. Sapientia hominis quomodo estiam Dei est, *xxxi*, 22. Sapientia Dei in animas sanctas se transferi, amicos Dei et Prophetas constituit, *iii*, 8. Sapientia Patriarcharum et Prophetarum longe omnium antiquissima, *iii*, 495. Nulla

est vera sapientia sine vera religione, *ii*, 66. Sapientia immortalis visio altere sine tempore, aliter temporaliter dispensatur, *xx*, 308. Sapientia hominis non potest comprehendi, *xxxi*, 33. Sapientia spiritus quomodo multiplex, *ii*, 21. Falluntur Stoici; dum dicunt hominem non habere sapientiam nisi in ea perfectus sit, *xx*, 353. Sapientiam incommutabilem commutabili praeparandum esse nomen non videt, *iv*, 224. In ipsa incommutabili sapientia, omnia bona praepcepta audiuntur vel videntur, *vii*, 443.

Sapientia ad distinguatur a scientia, *xii*, 261. Unde ab hac differt, *xxviii*, 205. Tater utrumque quid interest, *xxxi*, 58. Sapientiae et scientiae officia ex Scripturis discernenda, *xxx*, 494. Sapientiae omnis disciplina in quo consistat, *xxxviii*, 136. Quiddid propter adipsicentiam sapientiam quaeritur, aut de moribus, aut de natura, aut de ratione quaestione habet, *xxxix*, 374. Sapientia aeterna non cessat loqui creaturae intellectuales, et convitat ad id ex quo est, *v*, 163. Sapientia soli ubique luget, sed a stultis non videtur, *xxviii*, 299. Sicut lux solis una est omnibus visentibus, sic una est lux sapientiae omnibus communitis, *i*, 186. Sapientia studiosis sui esse ostendit, *xxvii*, 340. Ad sincerissimae sapientiae cognitionem inter spirituales in hac vita perveniunt, *xxviii*, 184. A sapientia quantum alieni, *i*, 138. Sapientiam habent omnes artifices. Incom non omnes habent, *x*, 166. Sapientia una ubique sit, longe tamen est a malis, *xii*, 512. Inventur media quaedam affectio inter stultitiam et sapientiam, *xxvii*, 407, 409; *xii*, 473. Ex infantia per vanitatem puerilem, per mediam asperitorem, ad sapientiam transit parvulus, *xxvii*, 333, 375. Sapientiam pervexerunt, qui ad vanam gloriam querunt, *xii*, 526. Sapientiam quidam non inveniunt, quia odervnt eam, *ibid.* 323, 326. Sapientiam mali quorum sermonibus, odervnt moribus, *ibid.* 158. Non alia ad sapientiam conjunctionem via praeter Christum, *xii*, 445.

Sapientia divina cum ipsa patria, viam se quoque nobis fecit ad patriam, *rv*, 426, 427. Quomodo sapientia Dei ad nos

venit, *ibid.* Sapientia incarnata purgandi animi exemplum, *ibid.* 423, 426. Sapientia Dei ad nos venit, ut mente pueri esse desinamus, v. 183. Sapientia hominem curavit de quibusdam contrariis, et de quibusdam similibus, *iv.* 428. Infirma est, per incarnationem Dei sapientia, ut nos sub alis protegeret, sicut gallina pullos, x. 818. Sapientiam suam ut lac nobis faceret Deus, carnem induit, *vii.* 398; *xii.* 231, 332. Quibus gradibus pervenatur ad sapientiam, *xxv.* 436. Gradus septem ad sapientiam, *iv.* 460.

Sapientia non invenitur, nisi totis animi viribus concuscat, *xxvii.* 513. Nec amatorum presentia, nec vita propter se ipsas expetenda sunt, sed propter sapientiam, *xxv.* 434. Animum mortalibus inherens sapientis portus non recipit, *i.* 36. Sapientiam quam amore spiritali adeptus erat Salomon, amore carnali amavit, v. 28. Nemo autemquam habet humilitatem obedientiam, velut ad altitudinem sapientie pervenit, *xi.* 491. Ut via sapientie invenatur, mundo et simplici oculo opus est, *xv.* 277. Sapientia non invenit locum, ubi non est patientia, *xii.* 293. Sapientia amatorum plurimus, qui eam secum quaerunt, expellunt, *xxv.* 436. Sapientia thesaurus non ascendit Christus ut negat, sed ut ales conditio exit desiderium, *xviii.* 108. Sapientia naturae non negatur, sed negligitur, *xii.* 166. Sapientia quibusdam potentibus detur, *xxxvii.* 496. De sapientia thesauri medicabunda pro quotidiano stipem rogat Augustinus, *xii.* 394.

Sapientia unde in hominibus, *xxxiv.* 302. Sapientia qua desursum est, ad gratiam perinet, non ad liberum arbitrium, *xxxvii.* 494. Sapientia donum Dei, *xxvi.* 392. Magnitudo eius immens, *ibid.* 353. Finit omnium doctorum, *vii.* 462. Cur in Scripturis nunquam fere de sapientia quidquam dicitur, nisi ut ostendatur a Deo facta vel creata, *xxx.* 373, 376. Sapientie quomodo initium timor Domini, *xxi.* 275. Sapientie certum in actione et contemplatione versatur, *ii.* 366. Sapientie inventio praeparanda est thesauris, *xv.* 184. Compediti corde in sapientia quoniam intelligan-

tur, *x.* 293. Sapientie vincula, *xxxviii.* 325.

Sapientia, auri nomine significata, *xxvii.* 400. Sapientie sacramentum, lignum vite, v. 412, 550, 551, 560; *xxxvii.* 368. Sapientia panis hominis iusti, *viii.* 113. Sapientia sol inmensuratur, *xii.* 262. Sapientia in Scripturis aliquando pro astutia, *xviii.* 28. *scpe* pro sapientia huius mundi, *xi.* 189. Sapientia mundi, Deo stultitia, *xx.* 292. Sapientiam quam sibi sapientes arrogant, non quam eis donavit, perdit Christus, *ii.* 302. Sapientia caelestis cui sapientia civili comparatur, *iii.* 499. Sapientia caelestis civilem auctoritatem et virtute superat, *ibid.* 497. Sapientia in artibus dicitur, quo sensu, *vi.* 36. Sapientia a Cicerone commendata, *xxxv.* 36.

Sapientie libri auctor, *xii.* 519. Quibusdam sibi non apparet, *xii.* 196. Incerta opinio Siraeh vel Philo esse credatur, *xxxvii.* 284. Sapientie librum Iudei non recipiunt in auctoritatem canonice, *xxxviii.* 486; *xli.* 534. Rejiciunt Massilienses, *xxxvi.* 84; *xli.* 272. Sapientie liber auctoritatem Scripturae canonice habet, *xxxvii.* 85, 86, 87. Libri Sapientie auctoritate usi sunt magis et docti viri, qui longe ante Augustinum divina eloquia tractaverunt, *ibid.* 147. Sapientie librum adhibet Augustinus ut canonicum, *iii.* 130.

Sapientis quis dicitur, *xvii.* 400; *xxvii.* 389; *xxxviii.* 33. Sapientis, imitator, cognitor et amator Dei dicitur a Platone, *ii.* 308. Sapientia partes *i.* 36. constantia, *ibid.* 186, 218. Sapientia a studioso discernit, *ibid.* 69. et a stulto, *xxvii.* 290. Sapientis contra Academicos perfectus esse debet; perfectus autem non est, qui ad verum quaerit, *i.* 36. Sapientis non vocabulorum opes, sed rerum inquisitor esse debet, *ibid.* 69. Sapientis non nihil scit, qui scilicet scit sapientiam, *ibid.* 68. Sapientis certa est sapientia; assensituroque eret, quam si non precepisset, sapiens non esset, *ibid.* 96. In eo solo vera scientia, *ibid.* 32. Sapientis certiores sunt in his quae praeter speciem ac similitudinem corporis intelligunt, v. 522. Sapientis in cognitione solam suam veritatem, in actione pacem, in corpore sanitatem, *iv.*

402. Sapiens se ipsum intelligit, *i.* 175.

Sapiens est qui iuste et prudenter vivit, *xxvii.* 330. Qui regno mentis, omni libidine subjugatione pacatus est, *xxxvii.* 290. Ab animo sapientis non omnia perturbacionem excluduntur Stoici, *vi.* 130, 131. Sapientes verissimi, quos solos fas est beatos vocari, fortunae bona nec timere voluerunt, nec cupi, *xxxviii.* 260. Sapiens nullo indiget, *i.* 431. Sapiens solus non peccat, *xxvii.* 39. Sapiens est, qui se non esse credidit, *ii.* 333, 334. Sapiens prudentiam studia nulla terminis neque fine conclusit, *xxxix.* 498. Sapiens semper Deo infusus est, sive tacitus, sive loquens, *i.* 178. Sapiens Deo mente conjunctus est, *xxviii.* 39. Quomodo homines fiant sapientes, *xxx.* 374. Homines non a se ipsis, sed a Deo sapientes sunt, *xi.* 234. Sapientie Divi participatione fit sapiens, quaeque anima fit vere sapiens, *iii.* 20; *xiii.* 376, 397. Homo interior, cum veraciter fit sapiens, nominis est illo illuminatur, qui est huius verum, *xxxvii.* 300. Unde sicut omnes beati, sic et sapientes esse solent, *xxvii.* 396. Sapientis salus astimanda auctoritas, *i.* 21. Sapientibus obtemperare tutissimum, *xxviii.* 82. Sapiens non quaerit, nisi esse credatur, *ibid.* 34. Sapiens proprie, nominis in bonam partem laudabiliter appellatur in lingua Latina, v. 817. In Scripturae tamen, sapientis, aliquando in malam partem sumitur, *ibid.* 518. Sapientes et prudentes, quibus abscondita sunt mysteria, *viii.* 273, 275.

Sapientes septem, *iii.* 466. Quo tempore fuerunt, *ibid.* 467. Unde sic appellati sunt, *ibid.* 468. Sapientes septem nihil quod ad litteras attinet posteris relinquerunt, *ibid.* E septem sapientibus solus Thales Milesius disputationes suas litteris mandavit, *ii.* 362.

Sapientis Graeci qui, *i.* 306.

Sare cur nomen mutatum, et utriusque nominis interpretatio, *ii.* 337. Sara sterilis, *xvii.* 428. Sara sterilis quid significat, *ii.* 221. Sara sterilitatis causa multiplex, *ibid.* 337. Beata Sara nonagenaria, cuius delectavit nubecula, meruit a Deo ut pareret et lactaret filium, *xxv.* 161. Sara sterilis exemplo astruitur navitas Christi ex virgine, *ibid.* Causa

duae propter quas Sara parere non poterat, *xxxv.* 201. Sara usa est iure suo in utero Agar, *iii.* 220. Abrahami propagandae prole operam ad Agar ancillam fecunditatem ab uxoris Sarae transfudit, *xxvii.* 123. Sara fecunditas vulvam Dei, *iii.* 337. Emortuum dicitur Sara ad emissionem seminis Deo vitificavit, *xxxv.* 212. Sara coniugium et carni Christi propandae famulatum est, cui virginitas Mariae, *xxxix.* 328. Sara sterilis, beata gemma cum pareret, *xi.* 23. Sara quomodo Abraham soror, *xxxix.* 38. Sara Abimelech non est commisit, *xxxviii.* 245. Sara pudicitia in Aegypto custodiata, *iii.* 320. Sarani non fuisse pollutum concubitu regis Aegypti, inens Hieronymus, *vi.* 128. Sara Agar affligit, non eridit eodem, sed salubri correptione, *xxxix.* 175. Migis Agar persequebatur Sarani superbiendo, quam illam Sara coercendo, *xl.* 448. Sara et Agar duo Testamenta adumbrant, *xli.* 495. Sara figura Ecclesiae, *xi.* 331, 332; *xxxix.* 41, 42.

SARRELEL quaedam tegmina capitum significant, *xl.* 273.

SARACENI olim Aethiopes et Madianitae appellati sunt, *vi.* 448.

SARCANAM Christus non levem diceret, nisi cum portante portaret, *xxx.* 228. Sarcani Christi levitatis est amantibus, *ibid.* 217. Sarcani Christi penes sunt, *xvii.* 519; *xxv.* 407. Penes habet, *ii.* 101. Sarcanum suum unusquisque portat, *xxxv.* 155. Cupiditudo sarcani, *xix.* 404. Secundum cupiditates quos sarcani suam portat, bonus bonam, malum malum, *ibid.* 408.

SARODIACI pretiosi, *xviii.* 562.

SARODANAEUS, ASSYRIORUM rex, voluptatibus delectus, *ii.* 89. Sarodanali epithetum, *ibid.*

SARODIENSIS concilium, *xxxviii.* 412. Arianismus fuit, *ibid.* 206. Episcopi qui illi interfuerunt sine civitatum hominibus nominantur, *ibid.* Vide CONSILIIUM.

SARODIENSIS concilium, *xxxviii.* 412. Arianismus fuit, *ibid.* 206. Episcopi qui illi interfuerunt sine civitatum hominibus nominantur, *ibid.* Vide CONSILIIUM.

SARREDFON Xanti fluvii SARREDFONCI, *SARREDFON* Xanti fluvii, *xxxviii.* 412, 446.

SAT est modus inter minimum et maximum, xi, 393.
 SATANAE transfigurantis se in angelum lucis artes quando perniciose, quando non, xxvii, 136. Satanae artes nullus hominum valet evadere, nisi regat ac tuesatur Deus, *ibid.* 137. Satanas an possit per Satanam excludi, xxxviii, 129. Satanae opus opere Solana aliquando excluditur, xxxviii, 507. Satanae ipius in Scripturis scribis reperitur utilitates, xxxvii, 256. Satanae triumphus est dissensio Christianorum. *Vide* DIABOLUS, xx, 100. Quomodo in Judam, qui jam a diabolo possessus erat, introivit Satanas, xxvii, 105. Satanam cuius Christus vocavit Petrum, xi, 110, 111.
 SATANIANI haeretici, xxvii, 339.
 SATIARI nos solo Deo posse, xix, 332. Cur non satiamur modo, et quando satiabimur, xi, 75. Satiare animam quod possit, *ibid.* 74.
 SATIETAS aeterna, quae, xv, 290.
 SATISFACTIO pro commissis cum vite iudicatore, xxi, 315.
 SATIUS a Sicilibus, xxxi, 429.
 SATURAE nomen honoris, vi, 376.
 SATURAEQUE quasi parva regna, vi, 376.
 SATURITAS pauperum qualis, xii, 205.
 SATURNIA urbs, iii, 313.
 SATURNIANI haeretici dicebant mundum solos Angelos septem praeter consentiam Dei Patris fecisse, xxvii, 218.
 SATURNINUS haeticus, a quo Saturniani, xxvii, 218.
 SATURNINUS episcopus Maximianista, viii, 91.
 SATURNINUS episcopus Uzalensis, iv, 245.
 SATURNINUS a Victoria, xxxi, 435.
 SATURNINUS ab Abitibus, xxxi, 441.
 SATURNINUS episcopus Donatista, xxxii, 400, 473.
 SATURNINUS a Tuca, xxxi, 436.
 SATURNINUS, presbyter, xl, 332.
 SATURNINUS presbyter alius ad unitatem Christi convensus, xi, 86.
 SATURNINUS ad quem scribit Cyprianus, xxxi, 372.
 SATURNINUS excicator, xxxix, 142.
 SATURNINUS tribunus plebis, ii, 155.
 SATURNINUS fossor, xxxii, 408.

SATURNUS senex, xxxviii, 309.
 SATURNUS excicator Aphantigianae civitatis, xxxii, 440.
 SATURNUS episcopus, xi, 389, 434.
 SATURNUS, xxxii, 9. Saturnus Graeco Graece dicitur, v, 140. Saturnus a ratione dicitur, ii, 325. Saturnus Latine sic dictus, quasi saturatur annis, xiii, 375. Secundum recentiores Platonius velut a satietate intellectus sic Saturnus appellatur, *ibid.* Graeco *Κατορ* vocatur, *ibid.* Quare falcem tenet, *ibid.* 374, et simulacrum ejus cooperto capite fingitur, *ibid.* Saturnus temporis longitudo est, ii, 179. Saturnus ante filium Picum in Italia regnasse creditur, iii, 450. Saturnus ipse est Jupiter, ii, 323. Saturnus cur patrem castrasse dicitur, *ibid.* 334, et filios devorasse, *ibid.* 292. Saturno suppositus lapis, quem pro filio devoraret, *ibid.* 320. Saturni fabule interpretatio, *ibid.* 333. Saturnum Jovis arma fugisse ex vetusta historia acceptum est, xxxviii, 293. Saturno hostie humanae dilatae, ii, 334. Saturnum quibus rationibus probant esse colendum, *ibid.* 333. Saturni stella, *ibid.* 328. Saturnum inter sidera maleficum deum constituerunt Mathematici, xii, 376. Saturnus triginta anni circulum signiferum peragat, v, 132, 136. Saturni annus est triginta annorum, *ibid.* 140. Quare Saturnus est frigidissimus, *ibid.* 196. Saturnus tardus est, quia vicinior aquis frigidis, quae supra orbem sunt, *ibid.* 132. Saturnus Hebraeorum Deus putatus, quare, xiii, 370. Saturno dicatos fuisse patres nostros propter sabbatum quidam putant, xxvii, 523.
 SAUL interpretatur Petilio, seu Appetitio, vii, 250, 462. Saul primus rex Israelitarum quot annos regavit, iii, 478. Spiritus Dei in Saule bonus et malus, quomodo, xxxviii, 195. Saul quomodo malo spiritu invadente profecabatur, qui prius spiritum prophetiae acceperat, *ibid.* 180. Quomodo spiritus malignus, quo vexabatur, dictus est spiritus Domini, *ibid.* 191. Saul persequens Davidem spiritum prophetae et bono corruptus, *ibid.* 196. Saul persecutor sauci David, xxi, 239. Saul propheta habens prophetiam, sed

non habens charitatem, *ibid.* 261. Saul natus cum eset, propheta, xi, 106. Similiter quantum honoravit David propter sacrosanctam unctionem, xxxii, 66. Cur David tanto tempore veneratus est unctionem in Saule, iii, 388. Saulis regnum umbra futuri regni in eternitate mansit, *ibid.* Saul figura erat regni temporalis, viii, 401, 404. Saul figura erat populi Judaearum, iii, 381, viii, 227. In Saule Saulus praefigurabatur, xix, 489. Saul rex pessimus, xxi, 237. Saulis seclerati mores, xxxviii, 439.
 SAULI nomen ex Saul, ix, 437; xix, 439, 489; xxi, 132. Ananias ad Saulum velut ovis ad lupum exhibetur, xxii, 200. Julethur adire Saulum, *ibid.* 261. Saulus ab Anania baptizatur, nomine mutato in Paulum, *ibid.* 262. Conversionis Sauli historia, *ibid.* 264, 265, 267, 268, 275. *Vide* PAVLUS. Saul et Pauli quae diversitas, xvi, 547. Omnium manibus Stephanum lapidabat, xxi, 133. Sauli scientis conversione gratiam gratulamur probari, xix, 431. Sauli conversio forte delectat orationi Stephani, *ibid.* 253. Saulus factus compunctus corde, ulla cepit pati, quia faciebat compunctus corde, xi, 273. *Vide* PAVLUS. In Saule Ecclesiae persecutore, tanquam desperato aegroti, melius Christus estendi magnitudinem artis suae, xxi, 174.
 SCERVOLA pontifex, ii, 202.
 SCANDALISTA, xxvii, 44.
 SCANDALUM et pressura, xviii, 378. Scandalum ab oculo, a manu et a pede, *ibid.* 380. Scandalia est haeretica de pedibus blanda, xi, 18. Scandalum de felicitate noluerunt, xxi, 406. *Vide* FELICITAS. Scandalorum causa secretae et abditae, vii, 92. Scandalum fratri peccatum est in Christum, xviii, 243. Qui scandalizantur in Christo, tanquam a sole uruntur; qui in Ecclesia, tanquam a luna, xvi, 460. Qui scandalia non dolent, non est in eis charitas Christi; qui autem etiam de talibus dolet, abundat in eis malignitas diaboli, xxxix, 82. Scandalia ne in notitiam plebis praferantur, precaveat consatur Augustinus, *ibid.* 87, 88. Scandalia, unitatis amore toleranda, xxvii, 328. Quo plus quis proficit, eo majora videt scandalia, xi,

353. Scandalum interdum debet invocare ab operibus bonis, sed non semper, xxi, 400; 401. Contra scandalia quomodo munitur, xviii, 377. Inter scandalia unum est remedium, ut non male sentias de fratre tuo, vii, 412.
 SCARUS Priap, ii, 343.
 SCARABEI de fino existunt, xxvii, 588. In Lege innumdi erant, xli, 529. SCENOPEGIA, festum thalernorum, xv, 324, 330, 337. Solemnitas de fabricatione temporum, xxi, 138. Scenopegia quomodo spiritaliter jam intelligenda, xxviii, 283. Scenopegia festum, mysterium Christi, xv, 347. Scenopegia festum hodieque celebrat Judaei, xix, 138.
 SCENICI actores in republica administrationem apud Graecos receperunt, ii, 73. Scenici apud Romanos infames, ii, 109, 108. Scenici non consentane nolantur apud Romanos, apud quos coluntur dii, qui ludis scenicis gaudent, 70.
 SCHEMATATA, xxi, 30. Schemata utilitatis dicuntur quam figura, xxxi, 56.
 SCHEMATA sicut secundum Faustum, xxviii, 508. Schismata, scissurae, xx, 288, 420. Schisma, recens congregations ex aliqua sententiarum diversitate dissentio, xxxii, 342. Schisma in diebusi estendi haereticis in sacriego deguate censuram, xxxiii, 253. Schismata nulla causa licita, xxxii, 414. Praecedenda unitatis nulla est justa necessitas, xxxi, 172. Nulla est causa corporalis separationis honorum a malis, *ibid.* 158. Separatio cordis, non corporis praecipitur, *ibid.* 187, 188, 189. A Catholicis episcopis, sicuti forte falluntur, ut contra canonicas Dei Scripturas aliquid sentiant, non recedendum, xxxii, 243. Israelis secessio a regno Juda non schismatica fuit, *ibid.* 254. Aversus hypocrisis sic certandum ad caveatur periculum schismatis, xxi, 268. Schismata, aeterna Ecclesiae, *ibid.* 199. Schismata, sarmenia praecisa, *ibid.* 199, 203. Quid ex vana et temeraria separatione sequitur, xxxi, 229. Ubi charitas non est, non potest esse justitia, xiv, 144. Charitas unitatem scindit dolet, xvi, 469. Posset eos qui schismata fecerunt, ares Dominica usque ad tempus ultime ventilationis,

velut paleas sustinere; nisi esse a nobis ultro separasset, *iv*, 325, 326. Neminem se a communione omnium gentium recte separare unde certi sumus, *xxxix*, 194.

Schisma Veteri Testamento crimen gravius et combustione libri prophetici, et fabricatione libri, *xxxviii*, 474. Vitium gravius idololatris vel infidelitate, *xxxii*, 246. Schismatici crimine longe sceleratius quam traditionis, *xxxii*, 448, quam homicidii, *xxxiii*, 515. Schisma sacrilegium inmississimum, *ibid.* 123. Schismatici sacrilegio nihil gravius, *xxxii*, 473, 273. Schisma vultus et mors, *ibid.* 282, 284. Schisma vel heresis mors terrior quam mors corporis, *ibid.* 134. Schisma omnia scelera superat, *ibid.* 126, 127. Schisma an peccatum in Spiritum sanctum, *xxxii*, 472. Schisma Deus odit, *xxxviii*, 441. Schisma quanti divino iudicio pendatur, denotat Dathan et Abiron supplicium, *xxxix*, 133. Schisma a sola ipsa vera unitate iustissime punitur, *xxxii*, 131.

Schismata unde nascentur, *xvi*, 455. Schismatum origo odium fratris, *xxxii*, 252. Schismata ex ipso animali sensu generantur, *ibid.* 257. Schismata omnia per carnales fiunt, *xvii*, 194. Schisma facere non potuerunt nisi aut superficium timore furiosi, aut violentia livore venati, aut seculari commoditate ceterumque ad carnali timore perversi, *xxxii*, 229. Schisma heresim Donatistae male perseverando fecerunt, *xxxix*, 133. Schismatis tantum crimen objiciebat Augustinus Donatistis, *ibid.* 133, 136. Communio maiorum non necesit aliquid participatione sacramentorum sed consensio factorem, *xx*, 79. Id dederunt Donatistae in coll. Carth., *xxxix*, 310, 320, 321. Hereses et schismata significantur per filios Cethurae, *xvii*, 122. Exhortatio ad schisma praevocandum, *xxxix*, 148.

Schismatici quid ab haereticis distent, *xv*, 303. Haeretici et schismatici de matre adolescentula, et de patre senari sine reprobatione, *xvii*, 124. De libera nati, sed secundum carnem, *ibid.* 132. Schismatici se solos Christianos iactant, et damnant ceteros, *xxxix*, 525. Schismatici autem omnes eam unam

causam assumunt, justos alienis peccatis maculari. Quando cum eis sacramenta communicant, *xxxix*, 201. Quam id falsum, *ibid.* 202. Schismatici quidam facti, dum limet maculari per consortium peccatorum, *xvii*, 181. Zizania et falsos fratres usque ad messis tempus infirmitate tolerari necesse est, *xvi*, 122. Schismatici in parte Christum volunt ostendere, qui cum totum, *xvi*, 456. Amans partem divinus est; si divinus est, in corpore non est; si in corpore non est, sub capite non est, *ibid.* 386, 387. Schismatici crucifixoribus Christi peiores sunt, *xvi*, 526. Schismatici inter mortuos et perdulos computandi, *xx*, 341. Qui se separaverunt ab unitate, et animas se duvendo intermunt, spiritaliter, non carnaliter sanguinem fundunt, *viii*, 389. Schismatici, homicidae, *xxxii*, 27. Schismate spiritali vitam perdit, *xx*, 398. Schismatici ad Ecclesiam non pertinent, *xxxvi*, 38. Schismatici rumpunt regna, *ix*, 206, 207. Schismatici ex aliqua parte connectuntur Ecclesiae et habent aliquid sanum, *xxxii*, 246. Sed lethali vulnere schismatici sua trahuntur ad mortem, *ibid.* 246. Schismatici in quo nobiscum sentiunt, eo etiam nobiscum sunt, *ibid.* 237. Schismatici ad populum Dei pertinent, etsi non per virtutem, certe per speiem pietatis, *xi*, 250. Schismatici et si baptismum habent, non habent Spiritum sanctum, *xviii*, 315; *xx*, 403, 407. Schismaticis charitas destit, *xxxii*, 256. Schismatici loci esse non possunt, *xxi*, 171. Separare ille debet, qui nesit errare, *ibid.* 169. Schismaticis non prodeat quicquid bene possunt operari, *xxxix*, 247. Schismatici, ne Christum negent, cruciatu tolerantis, an laudanda patientia, *xxvii*, 24. An illa patientia sit donum Dei, *ibid.* 22. An ei pressi, *ibid.* 21. Quisquis ab Ecclesia Catholica fuerit separatus, quantumlibet laudabiliter se vivere existimet, hoc solo scelere quod a Christi unitate disjunctus est, non quod a Christi unitate disjunctus est, non esse partem in hereditate Dei, *ix*, 238. Forsis ab Ecclesia constitutus, altero supplicio puniretur, etiamsi pro Christi nomine vix incenderis, *ix*, 383, 384. Schismatici non assumuntur a Christo, quia unitatem assumi, *ix*, 203. Schi-

matici impugnantur, *x*, 474. Schismatici ad pacem pacifice revocandi, *xxi*, 369. Schismatici recte coguntur ad unitatem per imperatores, *xviii*, 43. Illos ad communionem Catholicam violenter reclusi, olim non approbatat Augustinus, sed postea expertus quantum eis in melius mutandis conferre posset diligentia disciplinae, mutavit sententiam, *xxii*, 520. Paenae in schismaticis decretae per legem Theodosii, *xxxix*, 140. Schismaticis ad Catholicam redemulibus adicienda pietas veritatis, *xxxvii*, 16. Agere cum haeretico vel schismatico de negotio animae licet, *xxv*, 46.

Scholasticus, *viii*, 284. Scholasticorum apud Carthaginem licentia, *xxv*, 404. Scholastici Romani erant modestiores, *ibid.* Qui magistratum tamen sepe fraudabant, *ibid.* 409.

Scholasticus jurisprudent, *xv*, 12.

Scientia quid et quomodo in Deo, *xxxviii*, 204. Scientia Dei est causa rerum, scientia vero hominum causatur a rebus, *xxi*, 21. Scientia Dei quantum in rebus minimis elucet, *ix*, 232. Scientia Dei invariabilis, *ix*, 24. Scientia approbationis in Deo, *vii*, 301.

Scientia an sit idem ac sapientia, *xii*, 261. Ab eo quod est scire dicta est scientia, *xxx*, 334. Scientia discernitur a sapientia, *xxxviii*, 205. Inter utranque quid distat, *xxviii*, 489; *xxx*, 434, 436. Scientia est luminare minus, sapientia est luminare majus, *xxv*, 383. Scientiam nulli tribuunt Stoici nisi sapienti, *ibid.* 423. Scientia tertius gradus ad sapientiam, *iv*, 460. Scientia est cum res aliqua firma ratione percipit et cognoscit, *ix*, 295, 296; *xii*, 473. Non est recordatione revocari, Socratis inventum, *xxxviii*, 266. Ea que discimus, manere semper, nec posse interire, ac per hoc non esse praeterita vult Plato, *ibid.* Scientia ad ea, que corporis sensibus experiri, pertinet, *ibid.* 203. Scilicet testium, *xx*, 473. Scientia et sensus quid differant, *i*, 302, 303. Scientie et experientie discrimen, *xxvii*, 288. Scientia certa multarum rerum datur, *xxvi*, 441. Quaedam in phisicis certo

sciuntur, *i*, 87. Illa scientia diocena non est, qua, qui eam profletur, aliquid fallitur, *ibid.* 32. Scientie quaedam non sunt hominum instituta, *ix*, 480, 404. Duplex genus harum scientiarum, *ibid.* 491. Dissimilium eadem, aut par est scientia, *xxv*, 423. Scientia rerum humanarum, illa est, que novit lumen prudentiae, temperantiae deus, fortitudinis robur, justitiae sanctitatem, *i*, 33. Scientia nostra constat ex visis et creditis, *xx*, 115. Videmus autem alia sensu, alia mentis intuitu, *ibid.* 114, 113. Scientia mentis tribuitur, sive per corporis sensum, sive per ipsum animam aliquid percipit retinet, *ibid.* 115. Falsarum rerum scientia esse non potest, *i*, 69, 73.

Scientia amor, *xii*, 46. Scientia, praeter homini, nulli animanti inest, *ibid.* Sensus irrationalium inest quaedam scientia similitudo, *ibid.* Scientiam terrestrium coelestiumque magis estimare solent genus humanum; in quo profecto meliores sunt qui huic scientie praeposunt nosse semetipsos, *xxx*, 292. Laudabiliter est animus cui nota est infinitas suarum, quam qui, ea non respecta, visis siderum scrutatur etiam cognoscitur, aut qui jam cognitas tenet, ignorans ipse qua ingrediatur ad salutem ac firmitatem suam, *ibid.* Cavendum a Scientia innumera mala esse potest, *ibid.* 288. Scientia, animus eius est, *i*, 116. Scientie malorum dux, *iv*, 313. Reprimuntur qui discere avertunt malorum et decretae falsitates, *xxxix*, 265. atque collectione emendatiorum discordantium sententiarum alienarum procurari auditores, *ibid.* 368. Hae vocantur scientia impurissima et humilitati maxime adversa, *ibid.* 377. Scire placita philosophorum non est vera eruditio, et humilitati Christi opponitur, *ibid.* 377, 378, 381. Scientias discere quam pondale portis, *iv*, 187. Udeque ubi scientiam parat et raro consistat ubi scientiam parat et raro consistat, *ibid.* 389. Ad perveniendum ad interior et exteriores, *xxvii*, 314. Ad impedimentum rerum secundum animam gravatur corpore propter originale peccatum, *xxxvii*, 36. Scientia tunc non inflat, quando charitas edificat, *xxxvii*,

131. Scientia nostra scientie Dei comparata, ignorantiæ est, xxvii, 291. Scientia quam non necessaria Christiano, que sufficiens, xxxi, 100. Quas scientias et quotiens nosse debemus, *ibid.* 105. Scientia necessaria ad virtutes habendas, xxx, 490. Quænam et quando utilis scientia, xi, 461. Scientia quid pariat studioso Scripturarum, xv, 461. Scientia salutis cæteris præstantior, xxx, 292. Hoc est tota scientia magna, hominem scire quia ipse per se nihil est, et quantum quicquid est a Deo est, et propter Deum, xv, 366. Ad scientiam Dei necessarium esse humilitatem, xx, 29. Quid sit hodie quisque, utemque novit ipse homo; quid eras, nec ipse, xviii, 27; xix, 528. Scientia utilis illa est, que comit est charitatis, magistra humilitatis, xi, 440. Scientia cum elaritate utilis, xv, 314. Scientia omni fidei, spei, et charitati militat, xv, 450. Scientia charitati subservit, xi, 352, 353. Scientia ad finem charitatis adhibita nullum est utilis; per se autem ipsa sine tali fine, non modo superflua, sed etiam perniciosa probata est, xxxix, 524. Scientia datur certissima, xv, 47. Non prodest sine charitate, *ibid.* 444. An fugienda scientia, ne inflat, xxi, 343. Scientia que inflat, quemam est, xxxi, 486, 491. Scientia sine charitate inflat, xx, 443. Scientia etsi ad legem Dei pertinet, si in aliquo sine charitate fuerit, inflat et nocet, xxxi, 325. Præneque quiescere, tertia lege fuerunt scientiam et delectationem legis; gratia adhuc requiritur, xxi, 64. Scientia plenitudo charitas, x, 483, 484. Scientia Dei, donum est ipsius, xi, 71. Scientia minus donum quam charitas, xxxiv, 131. Non est in hominis potestate quid sciat, xxxviii, 477. Scientiam necessariam quibus modis a Deo aliquo magistro pudscentis, xi, 75. Scientia magna, confidentia in Deo, xix, 421. In scientia rerum divinarum, nites et humiles plus cogitando et orando proficiunt, quam legendo et audiendo, xl, 110. Scientia ipsa puniunt conscientiam, si non sint quod discitur, xxi, 253. Scientia lux nomine significatur, xii, 362.

Scire quod proprie loquendo dicimur, xli, 478. Omne quod scire dicimur aut

sensu corporis aut intelligentia habemus, comprehensum, xxviii, 47. Scire aliquid nos estimare non debemus, nisi quod maxime nobis est manifestum, i, 48, 47. Ea que per corporis sensum dicimus, vera esse non dubitandum, xxxi, 67. Duo sunt genera rerum que sciuntur, *ibid.* 66. Nihil ita scimus, si cut nos vivere scimus, *ibid.* 65. et beatorum esse velle, *ibid.* 66. Rerum causas nosse an pertineat ad felicitatem, xxxv, 105. Quare quod scitur in hac vita non facit beatissimum, xxi, 471, 472. Qui se dicit scire quod nescit, temerarius est; qui se negat scire quod scit, ingratum est, xi, 383, 384. Non erubescendum est homini confiteri se nescire quod nescit, ne dum se scire mentitur, nunquam scire mereatur, xli, 27. Ex me nemo scire quærat, quod me nescire scio, nisi forte ut nescire discat, quod sciri non posse sciendum est, xxvii, 70. Non parvus est fructus, si quod quisque vult dicere, putans prodesse si sciat, discat non obesse si nesciat, xxvi, 625. Scire quasi tunc primum aliquid Deus dicitur, cum nos cognoscere facit, viii, 37, 487, 488.

SCILLITANORUM martyrum basilica, xix, 311. Scillitani martyres, xxii, 226. *Vide notam inferiorem.*

SCINDIBES natus in terra Egypti de limo, musca quadam minutissima, iniquissimam, inordinate vitantes, in oculis irruentes, non permittentes hominem quiescere, tertia lege fuerunt Egypti, xxii, 373. *Vide SCYTHIAS.*

SCIRODÆ quasi umbripedes, iii, 289. SERPIO CERES, ii, 71, 75. Scipio, xxxv, 253.

SERPIO NASICA electus pontifex ad snepiendam sacra Phrygia, ii, 52, 65. Theatrum et spectacula prohibenda esse sensum persensit, xi, 34, 36, 66. Noluit Carthaginensium Rome senulum dirui: quare, ii, 52, 53.

SERPIO AFRICANUS major patriam salvam et liberam reddidit, xi, 149. Quam ingrata erga Scipionem patria, *ibid.* Scipionis in augenda re familiaris neglectus, xxvi, 483.

SERPIO ZEMLIENSIS, qui et Africanus minor dicitur est, ii, 106. Carthaginem senulum Rome delevit, *ibid.* 150. Quid

de republica apud Catonem senserit, iv, 50, 51.

SERPENS de cauda percutit, xviii, 578. Scorpis a gallina conciditur et coneditur, *ibid.* 382, 384.

SCORTA apud Paganos licita, iii, 197. SCORPIE non in Judæis erant, qui in orbis iudicium, vel in consuetudinem civitatum, xviii, 331. Forum officium, *ibid.* Scribae non eruditi in regno Dei, *ibid.* 332.

SCRIPTA sua nolle revocare, aut ab aliis reprehendi, ubi aliquid non bene positum est, quam stultum sit, xi, 30. Qui primas non potuit habere sapientias, ut non erret; secundas habere nescit, ut errata revocat, *ibid.* 91. Scripta sua vel laudari subdolo pectore, vel apud alios, se tacito reprehendi, Augustino non placet, xxxix, 418. In scriptis suis que displicent, se conspicit; in his que gustans, xxviii, 537. Scripturam quorundam Augustini editionem urget Marcellinus, qui ille ea possit vivus defendere, xi, 92. Ipse vero differt, eorumque severus est iudex, quo pauciora sint que reprehendatur, *ibid.* 91, 92, xxxi, 268. Scriptura sacra ceteris antecellit, xxi, 493, 492.

SCRIPTURA canonica qua condita, ii, 6. In ea Deus ipse loquitur, xxv, 402. et hoc ostendit Apostolus, xxix, 401. Scriptura Veteris Testamenti sancti veri et boni, *ibid.* 402. Scriptura sacra est chirographum Dei, xii, 461. Litteræ sunt que venerunt ad nos patriæ nostræ, x, 316; xii, 68, 69. Scriptura sacra est venerabilis stylus spiritus Dei, xxv, 467. Scriptura pro Deo posita, xxxix, 401. De Scriptura sacra Iuse dissertitur, xxvii, 528, 530. Scripturarum auctoritas unde probanda, xxviii, 293, 303, 304, 363, 364; xix, 362, 142, 143, 195, 367, 368. Scriptura fidem suam rebus ipsi prolata, xxviii, 365. Scriptura auctoritas in narratione rerum gestarum quanta, ii, 496. Scriptura verax est, eliam non monstratur, v, 317. Scripturarum Veteris Testamenti auctoritas commendata a Christo et Apostolis ejus, xxx, 33, 387, 388, 403. Scripturas Veteris Testamenti a Christianis esse compositas vel ipsi Judæi negabant, xxviii, 370. Nullus in Scrip-

turarum reprehensores a Deo humiliati, xii, 510, 311. Fausti calumnie adversus personas, aut eorum facta in Scripturis relata ditantur toto libro XXXII contra Faustum, xxix, 3 ad 109. Scripturas se ab igne servasse facti Donatistæ, xviii, 68, 69. Codices Domini a Donatistis in ignem missi, xi, 485.

SCRIPTURA sacra necessitas orta est ex peccato, xxvii, 456. Scriptura sacra laus et dignitas, xxv, 379, 380; xxxix, 490, 317. Scripturarum Veteris Testamenti dignitas et excellentia, xxviii, 18. In utroque Testamento præcepta eadem, eodemque pronuntia reperiuntur, xxviii, 110, 112. Scriptura sacra divina auctoritas, xxv, 121, 358, 377, 378; xxviii, 304. Scriptura auctoritas mirabilis, iii, 75, 78. et eminentissima, *ibid.* 9. Scriptura facta in summo et coelesti auctoritatis culmine collecta, recte placet, Deum laudari vult Augustinus, xxxviii, 537. Nostræ religionis historie quiddam resistit, est falsissimum, iii, 497. Solos auctores liberorum canonicorum non errasse aliquid scribendo credendum est, xxxix, 47, 113, 111. Scriptura canonica auctoritas nulli cedit, xxxix, 268. Scriptura sacra ceteris antecellit, xxi, 493, 492.

SCRIPTURA canonica qua condita, ii, 6. In ea Deus ipse loquitur, xxv, 402. et hoc ostendit Apostolus, xxix, 401. Scriptura Veteris Testamenti sancti veri et boni, *ibid.* 402. Scriptura sacra est chirographum Dei, xii, 461. Litteræ sunt que venerunt ad nos patriæ nostræ, x, 316; xii, 68, 69. Scriptura sacra est venerabilis stylus spiritus Dei, xxv, 467. Scriptura pro Deo posita, xxxix, 401. De Scriptura sacra Iuse dissertitur, xxvii, 528, 530. Scripturarum auctoritas unde probanda, xxviii, 293, 303, 304, 363, 364; xix, 362, 142, 143, 195, 367, 368. Scriptura fidem suam rebus ipsi prolata, xxviii, 365. Scriptura auctoritas in narratione rerum gestarum quanta, ii, 496. Scriptura verax est, eliam non monstratur, v, 317. Scripturarum Veteris Testamenti auctoritas commendata a Christo et Apostolis ejus, xxx, 33, 387, 388, 403. Scripturas Veteris Testamenti a Christianis esse compositas vel ipsi Judæi negabant, xxviii, 370. Nullus in Scrip-

tura emendationi aut dubitationi locus, *ibid.* 303, 304. Scripturæ auctoritas non culpanda propter peccata que refert, in laudanda et diligenda, xxxix, 63, 64, 65, 67. De auctoritate Proteriorum, Ecclesiasticis, Cantici Cantorum, Ecclesiastici et Sapientia, iij, 419. Item Malachie, Agee, Zacharie, et Esdre, iij, *ibid.* 428. Scripturæ, que in Ecclesia canonice nonnantur, sine ulla dubitatione credendum, xl, 412. Nolut Deus sibi credi dicenti, sed voluit teneri Scripturam suam, xli, 464. Nihil credi voluit Christus adversus confirmationem Scripturarum auctoritatem, xxvii, 365. Quod Scripturæ divine prescribit auctoritas, aut universa frequentat Ecclesia observandum est, xxxviii, 491. Ex Scripturis canonicis quenam sint potioris auctoritatis, iv, 462, 463. Titubet fides, si divinarum Scripturarum vacillet auctoritas, iv, 430. Fides ex Scripturis concepta est, iv, 47. Scripturis canonicis credit civitas Dei, *ibid.* Scriptura jam veritatem suam orbi terrarum demonstravit, *ibid.* 154. Scripturæ sanctæ auctoritatem frangere conantur, qui aliquod ei mendaciam tribuunt, xxvi, 369. Scripturæ canonice auctoritati nullus quamlibet sanctus motus invidiosus, xxxix, 144. Si ratio contra divinarum Scripturarum auctoritatem reddat, quamlibet acuta sit, fallit verisimilitudine, nisi vera esse non potest, xl, 95. Doctrinam Christianam utilitati rei publicæ non convenire putant, qui nolunt republicam stare famulante virtutum, sed impunitate vitiorum, xxxix, 518.

Scriptura summa est veritas, xxy, 350, 392. magnaque præ literis profana excellentia, *ibid.* 469. Dum Scripturæ testimonium aliquod ex auctore sumit, non propterea cetera illius auctoris scripta confirmat, vi, 464. Scripturæ sacre cum profana comparant, iv, 510. Scripturatum ardere vult nominat Orosius juvenis presbyter ab ulcina Hispania ad Augustinum transit, xl, 370. Scripturæ sacre, Augustini sunt castæ delicta, xxv, 286. Scripturæ sacre omnibus sacro delictis suaviores, *ibid.* 288. In Scripturis salietas sine fastidio, xvii, 462. Qua ratione vacandum studio Scripturæ sacre, xv, 464. Scripturæ sa-

cre studium a Deo datur, v, 50. Scriptura sancta in Ecclesia legi solita, xxxii, 116. Scriptura quomodo legendæ, xviii, 138. Quomodo vere leguntur, vi, 56. Quo animo legendæ ut prosant, xxxix, 18. Quid appetunt qui sacram Scripturam legunt, vi, 458, 464. Erant qui a sacra Scriptura propter styli angustiam abhorrent, v, 186. Scriptura sacra omnibus accessibilis, paucis vere penetrabilis, xxxix, 517. Ad eas et parvis et capacibus potest accessus, xi, 135, 136. Scripturæ sacre perducit sint usque ad infantium intellectum, vii, 189, 190. Scripturæ sanctæ ad infirmum parvulorum aptatæ, xvii, 365. Scriptura sacra cor Christi, eo crucifixo revelata, ut ab omnibus etiam infirmis intelligatur, vii, 296, 297. Quo animo esse debeant cum qui nomum fideles, tum qui jam fideles, circa Scripturæ difficultates, xxxix, 280. Scripturæ sacre studium requirit humilem et mitem animum, iv, 309, 510. Explicatio Scripturæ, que non intelligitur petenda a Deo, xv, 180. Scripturæ intelligentia a Deo in oratione petenda, v, 50. Scripturas ministrat nobis homines, solus Deus dat intellectum eorum, xv, 290. Scripturæ intelligentia in populis, non est christiana, *ibid.* 289. Scripturæ sacre servitium animæ libera est, contaminata pura, corrupte integra, xxv, 143. Scripturæ sic loquitur ut altitudine superbis irradet, profunditate attentos terreat, veritate magnos pascat, affabilitate parvulos nutriet, v, 306. Eadem Scripturæ cum premit serps, Testamentum Veteris cum erigat liberos, Testamentum Novum vocatur, xvii, 143. Scripturæ non levat, nisi descendat ad nos, sed verbum cum factum descendit ut levaret, xvi, 332. Scripturas male voto pro peccatum legentes, male coguntur intelligere, ut ipse sibi posita peccati, vii, 180. Scripturatum hectionem suadet Augustinus inchoari ab Apostolis, xxxix, 490.

Scripturæ sacre simplicitas, xxv, 50, 131, 354. In Scripturis, admirande altitudinis saluberrima humilitas, *ibid.* 497. Scripturæ sacre rara profunditas, xxv, 121, 287, 336; xxvii, 498; xxxix, 305. Scripturarum concordia, iii, 497, 498. Scripturarum ceteri diversi qui a sacra Scriptura propter styli angustiam, ut tanquam uno ore dicta veniantur, xxvii, 305. Scripturæ sacre expositio a quibus petenda, xxvii, 492. Scriptura sacra scrutanda est cum honore famulorum Dei qui eam dispensantur, xxv, 360. Non credendum Scripturarum, expositivum eorum inimicis, xxxvii, 47. De Scriptura sacra nemo iudicare debet, xxv, 392.

Scripturæ sacre divisio, xvi, 24. Omnis scriptura in duo Testamenta, Veteris et Novum, bipertita est, v, 137. Canon liberorum Veteris et Novi Testamenti, iv, 463. Quosdam Scripturæ libros Judæi requirit humilem et mitem animum, iv, 309, 510. Explicatio Scripturæ, que non intelligitur petenda a Deo, xv, 180. Scripturæ intelligentia a Deo in oratione petenda, v, 50. Scripturas ministrat nobis homines, solus Deus dat intellectum eorum, xv, 290. Scripturæ intelligentia in populis, non est christiana, *ibid.* 289. Scripturæ sacre servitium animæ libera est, contaminata pura, corrupte integra, xxv, 143. Scripturæ sic loquitur ut altitudine superbis irradet, profunditate attentos terreat, veritate magnos pascat, affabilitate parvulos nutriet, v, 306. Eadem Scripturæ cum premit serps, Testamentum Veteris cum erigat liberos, Testamentum Novum vocatur, xvii, 143. Scripturæ non levat, nisi descendat ad nos, sed verbum cum factum descendit ut levaret, xvi, 332. Scripturas male voto pro peccatum legentes, male coguntur intelligere, ut ipse sibi posita peccati, vii, 180. Scripturatum hectionem suadet Augustinus inchoari ab Apostolis, xxxix, 490.

Scriptura explicabatur in ecclesia, ii,

106. Scripturarum tractato magnum opus et arduum, iv, 417. Cum auxilio Dei suscipienda, *ibid.* Quodammodo temerarium non sit tractare de Scripturis, iv, 417. Scripturarum tractationi vilia duo immita, xxx, 293. Scripturæ intelligende regule, xxxvii, 138, 139. Regule ad intelligendas Scripturas, xvii, 156, 157, 162, 163, 164, 188, 355, 405, 434; xviii, 294, 305, 328, 470, 358. Scripturæ Testamenti quadruplex tractandi ratio, xxxviii, 8. Scriptura quomodo intelligenda et explicanda, iii, 277, 278. Scripturarum tractandorum præcepta quædam tradi possunt, iv, 411, 415. Hæc a tribus hominum generibus reprehenduntur, *ibid.* 411. Eorum rationibus satisfic, *ibid.* 412. Scripturarum tractato dualibus rebus militat, *ibid.* 417. Scripturarum verum sensum assequendi regule, xv, 542, 543. Scripturæ sacre variæ interpretationes simul possunt esse vere, *ibid.* 348, 359. Non obest alter quam alii senserint sentire, modo vera sint que existimant, *ibid.* 343. Quis sensus habendus sit ex evolutione, *ibid.* 360. In omnibus Scripturis summo vigilantia custodiri oportet, ut secundum fidem sit sacramenti divini expositio, xxxviii, 70. In Scripturis licet scripto, quod eorum scriptor non sensit, non tamen quod abhorret a regula fidei et veritatis, xvii, 217. Scripturæ sacre fides ab originali lingua repetenda est, iii, 247.

Scripturæ sacre varæ versiones, iii, 500. Scriptura inde in diversas linguas traducta est, iv, 458. Scripturæ ambiguitas in una lingua, tollitur per aliam, xi, 448. Multi Scripturæ ex Hebræa lingua in Græcæ, immenitæ et in Latinam veterum, iv, 467. Scriptura ex codicibus Græcis in Latinam linguam translata est, xxxvii, 188. Scripturæ divinarum pertractatores in Latina lingua perpauci sunt, in Græca immenitæ, xxvii, 245. Translatio Scripturæ veteris et Græca lingua in Latinam facta secundum LXX Interpretes, xxi, 446. Quare quædam in versione LXX inventantur, que in codicibus Hebræis non sunt, et e contra, iii, 504. Hebræis codicibus et LXX versione utendum, *ibid.* 506. Obelisci aut asterisci in codicibus Græcis quid significabant, iii,

594; vi, 195. Asterisci in Scriptura, ut ostenderent, ea quibus appositi erant non esse in interpretatione Septuaginta, sed esse in Hebraeo, xx, 275. *Vide Lex*. Scripturas sacras cum interpretatione LXX. contulit Augustinus, vi, 113. Scripturae interpretatio usitata, xxi, 322. Scripturarum Latina versio in diversis codicibus ita varia est, ut tolerari vix possit, xxxix, 38. Tanta Latinarum interpretum imperitia carere optat Augustinus, *ibid.* 120.

Scripturae sic sunt a Spiritu sancto temperate, ut quaedam in his obscura, quaedam manifesta essent, xxxxi, 220. Loca manifestis obscura, et obscuris manifesta cur intermiscerentur in Scripturis, vii, 229. Etsi in Scripturis innumera lateant, tamen ad ea quae necessaria sunt saluti, non tanta in eis pervenitur difficultate, xxxix, 505. Scripturae clarae in his quae ad salutem necessariae sunt, xxxxi, 387. Scripturae obscuritas utilis est, iii, 32. *Medum inutilis*, iv, 458, 459. In Scripturis cur quaedam clausa, quaedam aperta, xix, 326. In Scripturis alia secretis absconduntur, ut quaeentes exerceant; alia in promptu ponuntur, ut desiderantes curent, xvii, 431. Scripturarum verba quaedam obscuritate a hoc ostendunt, quod multas intelligentias pepererunt, vii, 270. Scripturarum sacramenta quaedam clauduntur, non ut negentur, sed ut pulsantibus aperiantur, x, 363; xii, 508; xx, 409. Obscurum aliquid est in Scripturis ut exerecentur acceptiores et capaciosi fiat ad inveniendum quod donatum, xii, 509. et ut post laborum inquisitionis delectabilior sit dulcedo inventionis, viii, 451. utque rei jam cognitae tanquam nova fiat ipsa cognitio, vii, 334. Scripturarum latebrae maxime valent ad amorem veritatis accendendum, delectationemque fasilii torporum, xxxv, 304. Scripturarum non solum manifestis passit, sed etiam obscuris exerece nos vult Deus, xvi, 504; xxxviii, 40. In Scripturis sanctis quod ad exerecanda mentes fidelium obscure ponitur, gratulandum est si multis modis, non tamen insipienter exponitur, xxx, 146. In omni copia Scripturarum sanctorum pascentur operis, exerecentur obscuris;

illae famae pellitur, hic fastidium, xviii, 294. Alie posita sunt sacramenta Dei, ne fastidium oblata, ne prompta videant, ut quaeita cum difficultate cum majori jucunditate inveniantur, xi, 118. Scripturae ad jucunditatem clause sunt, xxi, 326. Ea suaviter contemplanur in Scriptura, quae ex abstrahendis locis enucleantur, xviii, 327. Ad hoc prophephas obscuras esse Deus voluit, ut inde praedicatoris interpretanda, quae de nubibus saginam spiritalen infunderent, xxi, 312, 313. Scripturae, sylvae ob opacitates et umbracula mysteriorum, vii, 361. Pia fides et humilis inquisitio ad eorum intelligentiam necessaria, xviii, 409. Scripturarum suspensioe non debent esse contenti, xlii, 122. In Scripturarum obscuritatibus, tractatores eorum non sunt temere sequendi, *ibid.* 132. Scripturae sacrae persecutio in curiositatis molestem est, iv, 400. Non ad solum Dei naturam pertinent quae scrutari prohibentur, xxxv, 370. In rebus obsuris ubi Scripturae non adjuvant, cavenda iudicandi temeritas, xxxiii, 387. Scriptura sacra nominis temere reprehenditur, cum non intelligitur, xxviii, 21, 43, 44. Divina eloquia salubria sunt bene intelligentibus, peritiosa his qui eis volunt ad cordis sui perversitatem detorqueere, xii, 364. Scripturarum sacramenta aedificant lapsos, satiant curescentes, xlii, 163. In Scripturis multa latebant, quae haereticorum questionibus respondendo aperta sunt, viii, 534; x, 301. Scriptura sacra cum non intelligitur, quid agendum, xx, 499, 507; vii, 15. In obscuris Scripturae locis quid agere debeat puer, vii, 187. Obscuri Scripturae loci ex aperiendorum explicandi, v, 32. aut per recapitulationem, v, 46. Manus et humillibus revelatur Scripturarum obscura, xii, 509, 510. Scripturae obscura a pio et impio diversimode accipiuntur, xv, 499. Scripturae quae displicent sensum parere potest, non praecipiti interpretanda affirmantur, v, 183. Eundem loquentem locum varie intelligi nihil prohibet, v, 33. Quis fructus esse possit ex interpretatione Scripturae illa, quae fit querendo, non asserendo, v, 187. Locus incertus totius per alios

Scripturae locos, quam per rationem exponitur, v, 33. Scripturae obscura loca illis manifestis minime dubis explicanda, xii, 32; xiii, 543; xxi, 453. In Scriptura difficultatibus, honora verbum Dei, differ peate intelligentiam, xi, 209. Scripturarum Dei qui diligit etiam quod in ea non intelligit honorat, xi, 537, 538. Honora in ea quod non intelligit, et tanto magis honora, quanto plura vela cervis, xviii, 408, 409. Ad divinas Scripturas potius desideratur pietas et humilitas quam acumen ingenii, *ibid.* 109. Antequam scias quare quid dictum sit, crede ita dici debuisse ut dictum est, xlii, 6. Scripturae difficultas non est in obscuris sensibus, quam lo adjuvat spiritus, xix, 275. Scripturae tene et devote accipie aperta, ut merito tibi pandantur obscura, xviii, 34. Ipsam desiderium intelligendi, oratio est apud Deum, xix, 275. Fatetur Augustinus se in ipsis sanctis Scripturis multo plura nescire, quam scire, xxxviii, 523. Errores non servantur modum in Scripturis intelligentibus, xxxii, 47.

Scripturam contingit non intelligi ob signa ignota vel ambigua, iv, 465. Ambiguitas Scripturae aut in verbis propriis est, aut in translatis, v, 4. In ambiguitate verborum sacrae Scripturae quid agendum, iv, 468; v, 4, 5. Idem verbum in Scripturis non semper idem significat, v, 30. Nomina Hebraea, Syria, Aegyptia, etc. quae in Scriptura sacra sunt, tempore Augustini erant interpretata, iv, 503. In Scripturis omne quod dicitur sive fit, aut intelligendum est proprie, aut figurate, aut utraque ratione, xviii, 470. In Scriptura locutiones triplicis generis, xxx, 223. Scripturarum quarumque moris tres differentiae, xxviii, 15. Ignoti verbi aut ignotae locutionis unde eruenda cognitio, iv, 471. Scripturis locutionis genus familiare est, ut conjunctio, Et, ponitur, cum sententiam intransmissam sui sequens adnectatur; quid hoc significet, vii, 135. In Scripturis propositiones indefinitae quomodo intelligendae, xviii, 294. Scriptura nonnumquam continens pro contento ponit, xi, 227. Ita loquitur de parte, tanquam de toto, x, 240; xi, 181. Utitur plurali pro singulari, xii, 357. Pro omnibus aliquando

ponit multos, iv, 133. In Scriptura et Patribus sermo plerumque ad omnes dirigitur, licet de quibusdam tantum sit intelligendum, xxxix, 198. Multa dicuntur tanquam facta, cum in spe saluati sint, xi, 323. Scriptura ut praeterita narra facta, xi, 334. Ponit futurum pro praeterito, et praeteritum pro futuro, xxvi, 202. Praeteritum pro futuro saepe, raro autem futurum pro praeterito, iv, 149; vi, 437.

Scripturae praedicationes aut jam implete aut omnino implendae, viii, 213, 213; xii, 465. Scripturis praedicta, jam videri impleta, xlii, 305. Scripturarum non in numerando, xviii, 134. Scripturae loca in quibus accipiuntur numerus pro numero, xxxv, 126, 127. Scriptura summa solida sicut ad computanda tempora, vi, 237. Quomodo tollenda ambiguitas ex pronunciatione, v, 6. et ambiguitas dictionis, *ibid.* 8. Illud est Joann. *Quod factum est in ipso vita erat, etc.*, quomodo distinguendum, v, 322. Ex his quae leguntur in Scripturis, aliqua etiam quae non leguntur intelliguntur, xxx, 86. Quae Scriptura retinet, quatenus coniectando proferre juvat, v, 316. Usitatum est locutionis genus in Scripturis, ut quod semper est, tunc fieri dicitur in aliquo, cum in eo cognosci experiri, xviii, 404. Cognitio scilicet non multam ac prope nihil adjuvat tractationem Scripturarum, iv, 494. Ad intelligentiam Scripturarum conducit cognitio animalium, herbarum, lignorum, etc., *ibid.* 493, 506. arithm cognitio, *ibid.* 495. et dialectica, *ibid.* 496. Quibusque in Scriptura nominatis membris Dei potentias operationum oportet intelligi, vii, 219. Scripturarum divinarum moris est personae Dei tribuere, quod in nobis facit, ubi congruenter dici potest, vii, 126. Scriptura quaedam de Deo, humano modo dicit, ut nobis lactentibus ipsam commendat, xli, 181. Verba quibus de Deo aliquid congruenter dictum videtur, humanae capacitati aptiora sunt, quam divine sublimitati, xxxviii, 202. Quare Scriptura loquens de Deo is etiam verbis utitur, quae apud homines in vitio poni solent, xxviii, 125. Scriptura cum de Deo loquens verba nostris utitur, nihil de Deo digne posse dici ostendit

ibid. 118, 125. In Scripturis cur quædam iudicio Dei enuntiata, quedam facta narrataur, xxxi, 74. In Scripturis sunt quedam, que dum non sibi conveniunt carnaliter audita, nos admonent spiritaliter ea intelligere, xxxix, 405. In Scriptura multa indolis videntur absurda que rite exposita laudantur, r, 219. Quid respondendum, si quid velut absurdum movent in Scriptura, xviii, 304. Quæ ita dicantur in Scripturis, ut rebus humanis seu divinitus gestis sive generendis convenire non possint, non inane sunt dicta, rii, 371. Scripturæ sacræ liturgæ videntur, xvii, 102, 379. Scriptura nullus est liber, qui, excerptis et avulsis quibusdam sententiis, non videatur sibi contrarius, xviii, 102. Scripturæ conciliantur loca in specie contraria, xvii, 379, 405, 459; xviii, 23, 167; xix, 227, 251. Habent quisque cum Dei verbo in corde concordiam, et Scripturæ nulla discordant, xviii, 393; xix, 249. Per Scripturas quedam in rebus visibilibus quasi absurda miscet Spiritus sanctus, ut cogat nos ista spiritaliter querere, xi, 119. De rebus naturalibus, quasi secundum Christianas litteras loquendo, nihil temere affirmandum eorum indiditibus, v, 185, 191. Quod de natura rerum veracibus documentis demonstrari potest, Scripturæ non est contrarium, *ibid.* 187. Ubi res naturaliter obscura nostrum modulum vincit, et aperta divina Scriptura non subvenit, temere hinc aliquid definire humana conjectura non presumit, xli, 27. Melius est cum pietate nescire, quam cum insania judicare, xxx, 143. Scriptura sacræ, remotis falsitatibus, gradatim evehit ad divina, xxx, 182. In Scripturis multa utiliter repuntur, xii, 359. Eadem multipliciter dicta sunt, ut varietas locutionis fastidium tolleret veritatis, viii, 334; xii, 355. Scripturarum loca que speciem habent maledictionis, non per malevolentiam, sed per prophetiam dicta sunt, vii, 149. Juratio cum occurrit in significatione prophetantis, non sicut in ore jurantis accipienda, *ibid.* 168. Non omnia que narratur in Scripturis aliquid significant, xii, 287. Que vero aliquid significant ad Christum et Ecclesiam referenda sunt,

ibid. In historia Genesee non omnes homines nominantur qui tunc erant, *ibid.* 231. Quoddam est propositum historie Genesee, *ibid.* 231. Genera rerum gestarum distributa sunt per libros Scripturæ, non temporum ordo contextus, vi, 451.

Scripturæ non semper proprie loquuntur, v, 415. Cur in figuris scriptum loquitur, xix, 9. Locutiones tropicæ Scripturæ miscetur prophetice, rii, 406; et propriis, iv, 124. In his que Scriptura narrat, quedam secundum intellectum figurantur, quedam secundum fidem verum gestarum accipi possunt, v, 158. An quiddam historie prædictum completeque refert aliquid allegorice implendum significet, rii, 370. Figuratas locutiones Scripturæ ad litteram accipere miserabilis est servitus, v, 10. Animo non est cum intelligentia carni subijctæ loquendo litteram, *ibid.* Augustinus in exponendis Scripturis ad litteram secundum, *ibid.* 110. In Scripturis multo plura per allegorias et ænigmatia partim verbis solis insinuantur, partim etiam facta narrantur, xxviii, 318. Figuratum est et mysticum, quod in Scriptura non potest expressè secundum litteram, v, 461, 516. nec ad fidei veritatem aut morum honestatem referri, *ibid.* 15. Scripturæ loquendi modi metaphorici quomodocumque allegorici tenendo, vii, 186, 197. Impudenter quis nitatur allegari in allegoria positum pro se interpretari nisi habeat et manifesta testimonia quorum lumine illustrentur obscure, xxi, 492. Omnia significantia in Scripturis videntur quodam modo rerum, quas significant, sustinere personas, rii, 354. In rebus gestis quas Scriptura narrat, litteræ præannuntiant, *ibid.* 366. Omnia que scripta sunt, etiam de creatione mundi, futurorum, viii, 347. Non quecumque narrant sacræ Scripturæ, imitando proponuntur, xxviii, 186, 223. Quomodo interpretandi Scripturæ loci, qui servati Dei vel Sanctorum referuntur, v, 17, 18; xxix, 74, 76, et illi in quibus facta quedam laudantur bonorum hostie moribus contraria, v, 28. aut pe-

cata magorum virorum referuntur, *ibid.* 29. Quod in aliis personis plerumque flagitium est, in divina vel prophetica persons, magnæcujusdam rei signum est, *ibid.* 18, 49. Ad quid in Scripturis sacræ quedam honorum mutationes et lapsus, et curus quedam malorum mutationes et proventus referuntur, xxxix, 105. Scripturæ cur commemorant lapsus magorum, viii, 438, 439. Scripturæ bona et mala hominum referentes quedam judicant, quedam nobis iudicanda permittunt, xxvi, 504. Omnia que sunt in Testamento Veteri, admonent omnium prorsus aliquid significare, deinde quid significant querere, xxviii, 347. Omnia que sunt in Scripturis, aut futura significant, aut ideo ponuntur, ut significantia connectantur, xxxix, 104. Quedam mala opera hominum in Scripturis sacræ esse significantia bonorum non implent, *ibid.* 90. In Scriptura nihil quod significantis causis non sit, xxviii, 346. Scripturarum sensus figuratus, non est contentiosus, aut infidelibus ingendus, xxxix, 345. In Scripturis, de quibuslibet rebus et verbis figuræ ducuntur, etiam de re patenda, non aspernandæ, sed sapienter audienda, *ibid.* 420, 421. Multis et variis similitudinibus una eadenque res in Scripturis sæpe insinuat, vii, 184. Figura et tropi in Scriptura sacra delectant, iv, 450. Ut animo corpori, ita sententiæ verbis præponenda, xxx, 499. Corrigendus ille qui in interpretatione Scripturarum præfallit, iv, 224. Scripturæ, quæ in ea considerandum, iv, 447. In Scripturis quedam ad fidem et doctrinam tantum pertinent, quedam ad mores componendos, xlii, 97. Scripturæ non asserit nisi Catholicam fidem, rebus præteritis, presentibus et futuris, v, 16. Quæ aperte in Scriptura sunt posita, continent fidem moresque vivendi, iv, 465. In Scriptura que divinitus præcipiunt, aut mores pietateque formare, aut aliquid significare credenda sunt, xxxix, 104. Scripturarum prope omnia pagina nihil aliud sonat, quam Christum et Ecclesiam toto orbe diffusam, xxviii, 33; xxx, 104. Scripturæ propter Christum factæ sunt, xii, 294. Scripturæ verbis nonnisi ad commendandum Christi adventum et præsigmandum

Ecclesiam, xxx, 487, 490. Scriptura nova, Christum narrat et dictionem monet, *ibid.* 490. In omnibus Sanctis gratia Dei que liberat nos, commendat se nobis, ix, 365. In multimoda locutione Scripturæ alteritur anima, ut Christi gratia glorificata dulcescat, xxx, 923. Scripturarum sanctorum universæ facies ac vultus admonet, ut qui gloriantur, in Domino gloriatur, xxxi, 162. Quomodo Scriptura informat mores hominum, v, 16. Quid liceat et non liceat, pleni sunt libri Scripturarum, xii, 496. Per Scripturam divinus humanarum voluntatum moribus solvuntur, iv, 458. Omnis morbus nisi animi habet in Scripturis medicamentum suum, viii, 60, 61. Medicamenta in Scripturis sanctis, xvii, 431. Scriptura solitaria præbet præcepta avaritiae, luxuriositatis, etc., iv, 351, 352. Magistra est humilitatis, xxx, 334, 378. Scriptura Dei nonnisi nos adversus scandalâ, xxxix, 79, 81, 85. adversus hominum detractiones suspitionesque temerarias, *ibid.* 80, 86. Dolendum quod minus curetur que in divinis libris saluberrime præcipiuntur, et variis usus et presumptiones exacte observantur, xxxviii, 521. Non perniciose fallunt, nec mentitur quisquis sensum Scripturæ ad geminam charitatem detorqueat, iv, 448. Ille tenet et quod patet et quod latet in divinis sermionibus, qui charitatem tenet in moribus, xxx, 250. Scriptura omnis ad id unum tendit, ut fides, spes, charitas in animo edificentur, xxx, 397. Fides, spes, charitas edificentur per Scripturas sacræ, xii, 452. Ad commemorationem fidei nostre, ad consolationem spei nostre, ad exhortationem charitatis nostre, præphetice et apostolicos libros lecturus, xxviii, 203. Fide, spes, charitas hominum subnixis non indiget Scripturis nisi ad alios instruendos, iv, 451. Scripturæ plentudo finisque, amor Dei proximi, *ibid.* 448, 460. In Scripturis posita nobis modis, xii, 235. Quodquid saluberrime concepit, vel ore profertur, vel de quibuslibet divina pagina excipitur, non habet finem nisi charitatem, xii, 355, 356, 357. Scripturæ omnes nihil aliud te docent, nisi continentiam ab